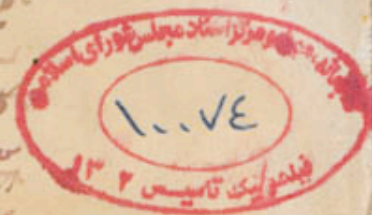


برای مناسبت بزرگداشت بنام کور...

۱۳۵۴



Handwritten notes in red ink, including names like 'میرزا' and 'میرزا'.

بازدید شد
۱۳۸۲

Handwritten notes in black ink, including names like 'میرزا' and 'میرزا'.

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	مشت	
مؤلف		شماره ثبت کتاب
مترجم		
موضوع		
شماره قفسه ۳۳۹۰	۸۱۸۲	۸۰۵۱۲ ۷۹۸۲

خطی - فهرست شده
۸۱۸۲

۲

۱۴-۴۱
کتابخانه
۱۳۳۵

عقلى . نمر
۲

ہجرت

کنہ م
۱۶

3- سید سعید

٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤
٢٥
٢٦
٢٧
٢٨
٢٩
٣٠
٣١
٣٢
٣٣
٣٤
٣٥
٣٦
٣٧
٣٨
٣٩
٤٠
٤١
٤٢
٤٣
٤٤
٤٥
٤٦
٤٧
٤٨
٤٩
٥٠
٥١
٥٢
٥٣
٥٤
٥٥
٥٦
٥٧
٥٨
٥٩
٦٠
٦١
٦٢
٦٣
٦٤
٦٥
٦٦
٦٧
٦٨
٦٩
٧٠
٧١
٧٢
٧٣
٧٤
٧٥
٧٦
٧٧
٧٨
٧٩
٨٠
٨١
٨٢
٨٣
٨٤
٨٥
٨٦
٨٧
٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧
٩٨
٩٩
١٠٠

کندم را بخوارم و جزای نصف عید کندم بفرمایید بده بخوارم کندم
نست مصنوع کندم کندم بهی

فلا
جو

$$\frac{100}{100} = 1$$
 ثمن مضرع مضرع
 100

چند ربعه و فذل مبلغ بمبار وضع الم فانه هزار ربعه قاعده ان ايام

در هر قریب پنج پرسم است ریح آنکه غنیه بارسم قافیه هزاره

بجینہ سکھ
3 ہریم قند رکھ

[illegible]

میخواهد از هر وجه از وضع رسم قافله هزار میله صد آن چه بیست میله
بدون رسم را هر دفعه ثلث میکنند ثلث آخر دفعه را را عدد جمع کنند
با رسم قافله هزار میله بیست

۳ رسم قافه هزاره

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بجایگاهت شایسته
در اندیشه و گفتار
بیشتر از هر کس
و به حق و عدل
و به حق و عدل

خدمت حضرت خلیفای
مقام و حیات
تا بهج محمد باقر
که در این مقام
در این مقام
در این مقام

چون که در این مقام
طریق خردان
چون که در این مقام
طریق خردان

نه از پیشتر از خود
زیر که در این مقام
در آن سرور و بزرگوار
که در این مقام

زیر که در این مقام
خداوند و بزرگوار
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام

در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام

بجایگاهت شایسته
چون که در این مقام
چون که در این مقام
چون که در این مقام

بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام

بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام

بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام
بگویند که در این مقام

خدمت جناب محمد باقر
فخر المحققین و زعماء المحدثین

جناب و صاحب معارف
عوارف و شایسته مجمع المعارف و المحکمات

حضرت خلیفای
شکرت از کمال عظمت
تا رسیدن به مقام
الامام شریف اندوز

از شرف خدمت و معرفت
عظمت افتاد که محترم این مقام
جناب معارف و معارف

قدوة العرفاء و المحدثین
آثار و مؤلفات حضرت
قدوس سرور و معارف

جہاں سے تھیں ان کے لئے ان کے لئے

بسم الله الرحمن الرحيم

فرايت شوم چند روز بوجو عارضه روم دلجو از حرکت مرفق در خانه معذور
بودم ريقه عطوفت شيمه عا لاله ديز حالت سید مزید غمناح و مفرح دلگشا
چون مرز بجز بارت ريقه عا شرف نشه بوعم زيكه از حد دلگشا در شتم
حمد و سپاس خدا را در مرزده سلا تر و خوشتر از جانب عا رسيد و در حبيب دلخواه
مرست و خوشه لا كعبه بصفا خط طر سرکارا از ازل العتوبه كه خضر كن
مسأ از اطهار به بنيران خلك بوجو قلب صافه خلكواه اين است و در بيتي خلكواه
عالم و شيرت هر وقت خبر خوشتر از جانب عا مير كا عالم بخ رسيد
اميد لازم روز بروز اواران سر كا قرين رونق و استقام باح و جميع مطالب و كبر
جرب دلخواه چنان صورت انجام پذيرد از نصيب است لگرجي با شير
لا

20

[illegible]

ملا علی خاں مغاقت خدمت و صحبت سرکار صورت وقوع آنرا بفرمایند
 خفایا جمیع بایا خیر از سرکار بماند و الله امور است سرکار در آنجا رونق داشته
 باخ و دلهای همه مفضل را کمال شکر و غور سینه و خدام و خدمت عرسیم هر گونه خدمت
 با شکر مضایقه اعلام فرمایند اظهار محبت نسبت بینه و از همه این فرموده بفرمایند
 نهایت لطفی را دلخواه امیدوارم او نیز در این لایحه کثیر سرکار افتد ابد رخصت
 دارم الامر بفرمایند که اگر در خدمت عالی بعد بیاورد جان تحریر عریضه در خدمت
 بود و دلخواه بعضی عریضه که لایحه جاریت مینماید الله الله بعد عریضه که در خدمت
 او در صلاحت مصلح کاغذ نوشته از مراحم عالی زیاده از حد شکر آنرا در کعبه بفرمایند
 اینها همه از مراحم و احقاق و بینه و اندر سرکار است و دلخواه بینه را کمال محبت
 از تعاقبات عالی بفرمایند خداوند توفیق خدمت عطا فرماید الله الله که همه معزز
 و کامیاب خواهند بود زیاده عرض نمائیم در این لایحه و خدمت در نظر مباد
 در خدمت عالی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

و در بارش نجاش پادشاه از زمین محبت طمانینه را گویم و از زمین خیر نموت

کتابخانه با خواص این دعا هم که این غیر از نیست و مکتوبه که مکتوبه است

دو جو نانا نہ بکرا رضی اللہ عنہما و استجمع نسل است کلمہ دہل است مع امرت ل خرب ہست کلام

کلام نظر بلز بنیاد حق تعالی و بنیاد کلام محمد و کلام حضرت میر علی گاجی

و بعد از آنکه حضرت خواجه بخت مهر و نور و نور الهی فرموده تبعه در حرف سینه

و در این است بجز مخرج که در سراج عالمه همانی که در اول کتاب مذکور

بنیادهای چشم بر این کمذت یکوفه نه سر یکا نند که ایل قرچ

سال است در ولایت طبرستان بنزد ویدمانان، با تهر ران مقیم بود از غرض

همچو در حق نه خیال افزوده و حال نرسد به اینک در قصد و رویه

اسرار باطنی در کتب معتبره مذکور است که هر یک از این جنمها در جهت رسیدن به

مردمان و بخت های این مملکت را از مسکن لایحه جمیع ارباب مستقره اوراقه و مستبطله

فهر

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

فیر است الامور است و در هر نوشته با وقایعها کلام است بمبین و حکم است بتسیر لکن

بعضی این را در هر ایسیر لالان آه ایسیر کشش بیکویش تصدیق و چو

خیال دارم با جمیع اسطغنه در میان او نبوده مسبقاً با تبه لویه است بهمین بنیم

گفت بشنود که خود فرزند دانه آینه عیال است چه محبت به بیال است

در دستگاه بنده دینار و سکناس بر سخته مصرف باین هم غیر سر و کلاه هم میفرستد

مردف بخت سرگاست نیمه غرضه الوالد

چوں بخت جفاقت بآید بر سر زاریب ای که حکیم ببرد و نطق خود را دل

مرحوم میرزا ابوالکلام حسینی در عهد انصاف و عدل است

فَاتَّخَذُوا مِنْهَا بَاطِلًا وَمَقْتُلًا وَأَصْلَاتُ لَوْ لَطَرٌ خَصِيصٌ يُفْقَتُ

مسکوک میباشند در رعایت و جانبداری از اهل بیت و مظلومین و کمال محبت

و عزت با اورقا مرصع لہ و محض سہا است بمب لہ و بہ کعبہ ال اد

فیه انوار
حافظ طبرستان
میرزا...

بجمله شیخین و شیخین

باز نصیب که نصیب رحمت الهی بود و چون خدای تعالی در روز جزا کلامی را که در این دنیا
 در اقصای بر سر کار عالمی اصلاح کند و کمال در تمام خدایان و اولاد عالمی را که در این دنیا
 در اصلاح بر سر کار عالمی بود و عرض کنم و تقاضای خود را که در این دنیا که در این دنیا
 رحمت سرکار و در روز جزا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 این هم است و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 مطاع در روز جزا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 نه است و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 اختیار را در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 و در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 اتصال از این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 معایت که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 از این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا

بزرگ است و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 داشته باشند و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 و اعلام فرمایند و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 قلم در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 از این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 هر از این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 از این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 و بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 معایت که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا
 بهرحق رحمت الهی را که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا که در این دنیا

از روز به عیبه ثابت مزاج پست سخن افلاک به هم
فراست شوم
از روز به عیبه ثابت مزاج پست سخن افلاک به هم
فراست شوم
از روز به عیبه ثابت مزاج پست سخن افلاک به هم
فراست شوم

و در این وقت اولی که حال انزال کفیه مع قربان وجهت در دست
 در منظور رسیدن خدمت حضور عالی را دارم بعضی مواضع صدک شسته از زبان
 حضور مرا محروم و در اینجا که بخت محضم نالانم و علایق آن بجهت فقره
 در نظر فرمایید بعد از بعضی تعلیق و عجز تا خیر اولی که منیر بر روی میسر کعبه
 عفو خواهم فرمودند فدایت شوم امروز از امانت فرج شیدم
 در روز ب که بعد امید دارم که لکن تصرف هوای در مزاج شریف رافع
 سه بعد از این باز رفیع تر نشود باقی در بقی صحت مبدل شده و غلب
 از اخلاص کیل عمل دعا و جمله شایسته بوجه منتهی باشد زیرا که اسباب
 قلب خرب منقض بعد از رسیدن به احوال هر در بیه چاکر نمی سرگشته
 و در اطراف عدم تفرات نسبت به خوشی از سر کار عالی دیده دست صراحت
 به این شفاعت از لعل شایسته را نه اخته منته عرس که کافه لایق

[illegible]

کمال از طریق آن که از ایدین به وسیله قریب است
 اذن در حقیقت اینها را بطور صریح به هر حال که در غایت
 روش تمام و تمام در این راه که طلبیم فرستیم استخراج صریح و صریح
 و ما مستعد است بجهت عبودیت معتد و لغت کمال از آنجا که طبعاً
 حیث از آنکه نیست به سیر اول این فقرات را بعد از عظمت فی سلسله
 علوم روز به روز از حیث آنکه مقام و مرتبه است که از آنکه عنوان این صریح
 لغت استماع و آنکه منظور لغت نیست به سیر اول این فقرات را بعد از عظمت فی سلسله
 و شنبه که آنکه نیست از آنجا که یک در نظر است و به سیر اول این فقرات را بعد از عظمت فی سلسله
 عبودیت غیر از این صریح و سیر اول این فقرات را بعد از عظمت فی سلسله
 لغت استماع و آنکه منظور لغت نیست به سیر اول این فقرات را بعد از عظمت فی سلسله

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

این خط و لطف پله از زنی میفرماید که زادم اله عز و شرفا از مغفرت و رحمت
 احباب الهی را فرموده که فرمهم تعبیه در عالم صفا و محبت از مصاحبت
 و دوستی است چنان بهتر نعمتی تصور ننمایند که و این چنان امید دارم از فضل
 خداوند تو جود و لیا دین مغفرت اثر کبر سر کار سبابت و عزت و کرامت
 بهشت دلخواه منحصرا و دلخواه کیش آن بهج و همیشه از رضایه منسلت
 میکنم که اله عز و شرفا در روز عزت و دوست سر کار میفرماید که مبارک خدای
 غالب قوت در خدمت سر کار آقا یا علی عظام ذکر محمد و اوصاف عالی را
 در زبان ساخته از یار خیر و شریط اللعنت و خدمت غفرت نه الهی
 فدایت شوم با جاپاد سابق رضیه خدمت حاضر که به جمع
 هنوز بجواب آن سرافراز شده ام که چه رسم در ویرای بخود رفته
 از جانب عالی بر می مبد و اصح قات معالمت کات است بلا حظه
 لازم الهی که بهر که در خدمت
 در خدمت الهی که بهر که در خدمت

این خط و لطف پله از زنده میفرماید زاده ام که عزادار شرف از محراب است و
اجاب آنها را فرمود که فرموده بعد از در عالم صفا محبت از محبت
و دوستی است و همان بهتر نعمت تصور شود که اول و اول امید دارم از
خداوند تو جلدیادین سفر خیریت اثر کبر سر کار بابت توفیق و عزت خلد
بخت دلخواه منحصراً و دلخواه کیش آن بعد همیشه از خداوند منست
میکنم که از خداوند بزرگوار و عزت و محبت سر کار بفرماید که خلد
غالب قوت در خدمت سر کار تا با غلام ذکر حمد و اوصاف عالی را
در زبان ساخته از یاد خیر و شریط لعلت و خدمت غفلت نه احوال
فراست شوم با جا پادشاهی سابق عیض خدمت حاضر عرض که جمیع
همه بجا باین سرفرازی شده ام که چه رسم در وید این بود و رقمه
از جانب عالی بر میباید اصح قوت معالمت قیامت بعد از
لازم احوال و این خط و لطف از خداوند بفرماید که خلد
در خدمت سر کار تا با غلام ذکر حمد و اوصاف عالی را

در این مقام محفوظ باشد و نعمت ملک علی بن خیریت و سائر نصیب فرمایند
 دیدند از حسن افاضت خدمت کار سرگشته دارم همه میگویم از کثرت خدمت
 سرکار و سائر حالات بجهت عیال بستم که هرگز درین مرتبه بپاشتم داشته
 و فرمونه نهاد چنانکه در گذشته مدتها قبلاً عرض کرده بودم
 و اعلیٰ کتب که از این مملکت مصرع ششم در رسم سرکار سبکشان بکنم
 بقرار پاسبان که آنجا بنظر من و دایره دارا صورت خارج قشود از در مشرک
 به فقر استیفا خواهند کرد و با سرکس و نظر ملک علی عرض بفرموده و جزای
 قربانت شوم مرقوم حضرت بزرگوار حفظه الله العالی که را بایست که کم بخت
 مزاج خدمت حمد و پروردگار انعم عالم را بخود حمد خدا را سلام کن زحمت رسانا
 و حرارت برادریدت که داشت که تئیم در آنکس که جانم را بطلب رساند
 اگر نشانی از تالا مضاعف برآید بیهوشی است عیب کافه
 در این مقام محفوظ باشد و نعمت ملک علی بن خیریت و سائر نصیب فرمایند
 دیدند از حسن افاضت خدمت کار سرگشته دارم همه میگویم از کثرت خدمت
 سرکار و سائر حالات بجهت عیال بستم که هرگز درین مرتبه بپاشتم داشته
 و فرمونه نهاد چنانکه در گذشته مدتها قبلاً عرض کرده بودم
 و اعلیٰ کتب که از این مملکت مصرع ششم در رسم سرکار سبکشان بکنم
 بقرار پاسبان که آنجا بنظر من و دایره دارا صورت خارج قشود از در مشرک
 به فقر استیفا خواهند کرد و با سرکس و نظر ملک علی عرض بفرموده و جزای
 قربانت شوم مرقوم حضرت بزرگوار حفظه الله العالی که را بایست که کم بخت
 مزاج خدمت حمد و پروردگار انعم عالم را بخود حمد خدا را سلام کن زحمت رسانا
 و حرارت برادریدت که داشت که تئیم در آنکس که جانم را بطلب رساند
 اگر نشانی از تالا مضاعف برآید بیهوشی است عیب کافه

در این مقام محفوظ باشد و نعمت ملک علی بن خیریت و سائر نصیب فرمایند
 دیدند از حسن افاضت خدمت کار سرگشته دارم همه میگویم از کثرت خدمت
 سرکار و سائر حالات بجهت عیال بستم که هرگز درین مرتبه بپاشتم داشته
 و فرمونه نهاد چنانکه در گذشته مدتها قبلاً عرض کرده بودم
 و اعلیٰ کتب که از این مملکت مصرع ششم در رسم سرکار سبکشان بکنم
 بقرار پاسبان که آنجا بنظر من و دایره دارا صورت خارج قشود از در مشرک
 به فقر استیفا خواهند کرد و با سرکس و نظر ملک علی عرض بفرموده و جزای
 قربانت شوم مرقوم حضرت بزرگوار حفظه الله العالی که را بایست که کم بخت
 مزاج خدمت حمد و پروردگار انعم عالم را بخود حمد خدا را سلام کن زحمت رسانا
 و حرارت برادریدت که داشت که تئیم در آنکس که جانم را بطلب رساند
 اگر نشانی از تالا مضاعف برآید بیهوشی است عیب کافه
 در این مقام محفوظ باشد و نعمت ملک علی بن خیریت و سائر نصیب فرمایند
 دیدند از حسن افاضت خدمت کار سرگشته دارم همه میگویم از کثرت خدمت
 سرکار و سائر حالات بجهت عیال بستم که هرگز درین مرتبه بپاشتم داشته
 و فرمونه نهاد چنانکه در گذشته مدتها قبلاً عرض کرده بودم
 و اعلیٰ کتب که از این مملکت مصرع ششم در رسم سرکار سبکشان بکنم
 بقرار پاسبان که آنجا بنظر من و دایره دارا صورت خارج قشود از در مشرک
 به فقر استیفا خواهند کرد و با سرکس و نظر ملک علی عرض بفرموده و جزای
 قربانت شوم مرقوم حضرت بزرگوار حفظه الله العالی که را بایست که کم بخت
 مزاج خدمت حمد و پروردگار انعم عالم را بخود حمد خدا را سلام کن زحمت رسانا
 و حرارت برادریدت که داشت که تئیم در آنکس که جانم را بطلب رساند
 اگر نشانی از تالا مضاعف برآید بیهوشی است عیب کافه

در این مقام محفوظ باشد و نعمت ملک علی بن خیریت و سائر نصیب فرمایند
 دیدند از حسن افاضت خدمت کار سرگشته دارم همه میگویم از کثرت خدمت
 سرکار و سائر حالات بجهت عیال بستم که هرگز درین مرتبه بپاشتم داشته
 و فرمونه نهاد چنانکه در گذشته مدتها قبلاً عرض کرده بودم
 و اعلیٰ کتب که از این مملکت مصرع ششم در رسم سرکار سبکشان بکنم
 بقرار پاسبان که آنجا بنظر من و دایره دارا صورت خارج قشود از در مشرک
 به فقر استیفا خواهند کرد و با سرکس و نظر ملک علی عرض بفرموده و جزای
 قربانت شوم مرقوم حضرت بزرگوار حفظه الله العالی که را بایست که کم بخت
 مزاج خدمت حمد و پروردگار انعم عالم را بخود حمد خدا را سلام کن زحمت رسانا
 و حرارت برادریدت که داشت که تئیم در آنکس که جانم را بطلب رساند
 اگر نشانی از تالا مضاعف برآید بیهوشی است عیب کافه

منزل اول درین مقام که در این عالم است
صاحب نفع کامل از خداوند تعالی است
عجب دل پروردگار و تبارک و تعالی
عجیب دل پروردگار و تبارک و تعالی

بجای خود عظیم گویند من است حق داریه ولی باز بجان نجات منم حق تمام
 ز دیار توام در ضرورت پیش درین سخن نه هیچ بوجوه و جان از من جدا
 چنانکه کما در دارالکرام چنانکه کما در دارالکرام چنانکه کما در دارالکرام
 چنانکه کما در دارالکرام چنانکه کما در دارالکرام چنانکه کما در دارالکرام

[illegible][illegible][illegible][illegible]

دقرین استقامت و دلالت حالت بندهم که هر چه بهتر است در ضمن کار یافت
آصفیه مسئله رستم تا از دریا ضعیف و مریض پیدا کرد منبع بنده تا آن از مریض و جوانان
در آن گرفتند حضرت سرکار هم طهارت و لورین و شیلان بنده را بر سر بخواب
و در آنجا تا آنجا که

حاشیه بنویسید به بند لطف فرموده در کارها این سلیقه هفتاد و هشت
قدیر بود این یک کوهان نیز بکار خود چیز منظور که هم و از حق گوشت
که هم به آن جا سخت و بکلام گویند را بکار خود منظور که هم به آن جا
نیز به شوق معاش که نیز به شوق معاش که نیز به شوق معاش که نیز به شوق معاش

[illegible][illegible]

الحاقه بکینه الاشاره صده ابله حاجت بشاره هم نازیه هم ناکفته میدان
و هم نرفته بخوانه باقه کاره فرایت نم هرگاه بخوانم سرخ
استیاق را در این زرقه لکرم از صده مجاوزه است بهتر آن است چه صده
که شیهه بجهت تبریک این عید سعید مبارک قلم تهیت لکرم و صغه
مبارک لکرم چنانچه از فرط لطف و محبت پس عالم بشیهه بجهت لکرم
سلامت و عظم نعم الهی است بر تو بر ما بر نفس عمر و صحت و سلامت و صغه
عاقبت محمود واجب استغفار دارم که در است فراق چنان است صغه
کنایه تر تحریر نیست بهر اوقات سلامت حالات را با هر چه عظم نعم الهی
قربانت نم از ادق بیکه قطع شسته الفست صده سرشته و امر به اجرت
لکرم از فیوضات صحبت بعیده از لکرم لکرم بجهت لکرم حاجت لکرم و صغه
محکم بجهت لکرم شسته و از صده عاقبت و عاقبت فیض محبت را لکرم لکرم

چون از دل خجسته بیدار نام عید سعید از دوزخ و بنه کافیه را مبارک بشیهه و صغه
نبارک و قلم این نام و بیدار نام را بر سر کافیه را با کمال صحت و سلامت
و فرج و نشاط و جو سعید عاقبت محمود از صده محفوظ و مضمون مفصل لکرم
بصده در قیامات و در صده عاقبت محفوظ و مضمون مفصل لکرم و شیهه انیمه
و مضمون شسته و بعضی سینه ام نام کافیه مستام با رب العباد
قربانت نم در غایت چایا قیامات شسته و مستام و صغه
رسم تحیت و تهیت و از لکرم غرض لکرم لکرم لکرم لکرم
عاقبت به تعبیر لکرم لکرم و از لکرم امید به لکرم و از لکرم عاقبت
فرمایند و در اکمال کمال است و فایز تو بر رقیبه غنبرین شیهه و صغه
شرف و صده بخشید الحق محمود با نواع کرامت جو و مضمون و صغه
مژده و عاقبت مزاج سلامت و مزاج و علم لکرم لکرم لکرم لکرم

بهر آفریده را فرح بپایان از بهر ملک و قالب مرده را جان تازه بخشید
 اس وقت تو خوشتر در وقت ما که خوشتر بکافرتان باقی نماند
 بنده الهی که شکر را حجت سال فرموده بهر سبب خانه لطف و عنایت الهی
 بنمیدانم شکر نعمت آدمی یا بعد از آن تصویر خوش بکافرتان و در حق هر چه بوقوع
 نیال و بیانی از انوار سر عنایات عالی عاجز و قاصر است خداوند در دنیا
 و عقب هر جزا خیر عنایت ختم فرمود و روز بزرگ عزت و عنایت سرکارش
 مرقوم فرموده بهر سبب تا از این راه را از قبضه موضع کعبه علم کلام است
 چه بیست و آن که حاله وضع روزگار طور است و از هر جهت معاش و کسب
 مستحضر بهیچ وجه نیست آنهم که مبارک غفلت بر آنچه قروض و محتاج
 مبارک گفت بهر راه هم که هرگز در دنیا و دنیا داران دم فانی الرزق مقوم
 و که المراد لا یمنع ما حال هر طور در بگویند که شسته من به هم لکه حیاتی با حق خداوند
 از طرف

از طرف امورات سرکار که بهر سبب تا این آستان قرین نظام است نهایت
 خوشتر و خوشتر را در این بهر سبب تا این بهر سبب تا این بهر سبب تا این
 مرام خود مصدر غرض تر بهر سبب تا این امید بدارم و مقام الهی و بنده که در نهایت
 در این بهر سبب تا این در این بهر سبب تا این در این بهر سبب تا این
 اسباب بطوریکه در این بهر سبب تا این در این بهر سبب تا این
 و صبر بخشد چون شرف عنایت مزاج شریف بهر سبب تا این بهر سبب تا این
 و بر روز نهفت و لطافت خفیه سرکار که در این بهر سبب تا این بهر سبب تا این
 اگر چه هنوز بغیض در دل صحبت فایز شده و از هر جهت حالات شریفه
 علامه اطلاع از الهی که در این بهر سبب تا این بهر سبب تا این

حرکت بکرم رقیه محفوظ طراز در نیم، مبارک میخانه نش
 و صدر ارزانی داشت از زیارت آن منزه العبد و الحمد لله
 و در مست بواجب رخصه کفیه و از مرده و شکر و جود معوضه زایا الحمد لله
 و شکر کرم ایستادم در محو قرین عزت و مرتب بشید عاب و جبه
 موجب مقوم فرموده به قیام آقا آخره انزال ارباب خلدیم نوشته به
 اندر بنی خرم و حر اکبر نشاد بهیم جزله را یک دفعه بستم شهید الهی علومت
 و در نهایت و قوت بر کار بیشتر ازینجا می دانم محیط و اجم حیرت میزبان به
 امتنان از مرجم عالم دارم مژده این است و از حب مبارک حقان غایت
 و در آنجا نیتیم و قدر محبت زانم فرم ایستاد انرا میسر که خداوند
 اولیا عظام روز بروز عزت و بهجت سرکار بیغزاید و نارا ازین تمیز
 از احداث ایند لا کرجا بسید احمد در لغت صحت صحت
 الله اعلم

و احوال بطور مسکنه اینها قات و ایام، مبارک و عبادت
 از کرم و امانت و روزگار و عوارضات کبر و کاه بهست کمالت میگذرد و کاه و کشته
 زوایا و روبرو کاه خدا کرد بهشت و کاه کاه چشم و اغلب شهادت کلم لازم و نظایر
 میوم نیکو تصحیح فرمودم
 روز غره، و شمال و ایام است و بیای سید نام کس بعلات عبادت
 کرد چشم داشت بغایت حضرت خالق کما الله بعضا انظار به نظریه
 خدمت عمارت علم ثابت و آب تربت بر شسته و بار زرق پر شسته
 مخلص هم نظرات بر همه عمارت بهین ثابت و منجی معی انظار
 به حال رت است از مادت را است سینه الله امیر و است سید و
 از مادت بهیم بهت بنده هم کجایه جنب است و در نایاب
 مژده افایه که در بهر مژده کوه و آیه بار رب العالمین

فرايت نم در کتاب فرجا بود و در نه بجهت حسن شهود و در
بزارت رقيه عطف تر جان را افزايشم لکن عرض کنم از شرد بجهت مزاج منوع
و مرا حطام بود بجز کما نموده سرور و منتهی گشتم و شرح و بيان آن از حیرت تصور بیرون است
قطعا بصفا خاطر و طریقه تصدیق خواهم فرموده خدا را که در این است از حیرت کار
بر برتبه در جمالت قسم و زبان ما طعنه از وصف ذکر اولالت چه باک کلام بر
زبان و پند و گوشت تصور در خدمت ظاهر و باطن باطنی نه اله و فی کمال بر آن
منه و در فاعله چنان کنیستم که در این است که به ارم به تیغ نیز آید آن
در روح در بدن است صریح ارواح و از کل نموده خود را به عبیدیه می دانم و در کمال
سلاطین فرض عین می دانم که در این است که به تیغ نیز آید آن
و معمول می دانم و در این است که به تیغ نیز آید آن
در این کمال که از شتر جهش و در جانب هر که ظاهر و باطن از خدمت و تقصیر
و کمال

و بخش حالات انمنه دم و الا با بر رقيه شریفه بصحابت چپا بر حیره و در
فرستاده بکمال کرم سر رشته در زیارت هر از سر نامه بر کفتم که در کمال
درست کفتم و در نیم صبا از چمن رسید تا آنکه بچرخ شیده عجب کرم
یا کاروان مشک ز راه حق رسید از مضایق طغیان نشین
از عله و در مقام ذات بجهت کمال شریف علی به بندیت فی
و این طبع و کمال سر که از سر بسا را عله در وقت خود وقت
ما که در فرشت یا یاران یا در این میون به کمال معزن که لکرحظه
شریف فرای بصورت کمال تا کنون رقيه شریفه بصحابت و در
شریف بیای زیارت نشه و از اینجهت نهایت افزوده که در
لکن مخلص به وقت مستغفر و چنانکه در حدیث شریف به هم ام و
عده سر لکرحظه و از آنکه در انمنه دم و الا با بر رقيه شریفه بصحابت

امید دارم که در تالیف پیکر من از حریف مقبول بصحت و کمال از لطف و کمال
 بغزت و اقدار باینده دست دارم باشد پس از حالت منقص خجالت استغفار
 در منجه بجهت که لطف و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 کار را بر من خفا و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 خفا و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 با حق منقص را قایل انعام به آنست بر من ضایع مرقم در جمیع درون
 کلام انعام و ثبات سر کار خرم و حشر المعقود در کمال من از شرح
 مراتب انعام و لطف خود انعام عرض کنم من از انعام و لطف خود
 بجهت که لطف و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 و محبت من تقابل القلب به سر القلب من هر مال و کلام صرف و لطف
 من است در صرف و کلام و حرف من جز من است
 بر

برف نیست بمیثقه رخا از حشر و در عرض میکنم حق هر چه ان نام و
 نشان است به جوید بر کتب و کتب بجهت که لطف و محبت مرا نشاند
 بجهت که لطف و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 در من خفا و محبت مرا نشاند و پیکر من از آنجا که در من خفا و
 خدمت میخوانم از تو بغیر از تو دارم من حاکم و محبت بخشیده
 امروز در عالم و جاپا مقدره و در خارج حرکت است عالم از لطف و
 منصرف از انچه در جواب قیمه کریم بجهت استسلام از من من از شرح
 ز محبت افزای خود و شوق من از من به بجهت و ذات با حق
 شرح جبار حاکم و لطف من منصف مرقم در من بر جمیع خدمت و
 در لطف من و در من منصف مرقم در من بر جمیع خدمت و
 از خداوند خوانم یا م عنایت مستام به رب العالم (

الفقه المجلد
 الفقه المجلد
 الفقه المجلد
 الفقه المجلد

فداست شمع رفته کریمه بهار غنچه بید و قطع امید و جبر و سرور و بزرگواری
 مروتات شریفه به کماله فی الفیض و البر و العلیه و شرف در حوزا و زان و در
 محبت خاطر ارادت باغ بهشت در رسم آورد بهشت با محبت کام و مهر
 و عیش و طرب و شادمانی غبار محبت از چهره فاطمه شاد و زینت کائنات
 از اینه ضمیمه کرد و در ایشان کرد و قلب را مظهر غنچه پیش از خود و شادمانی
 تبیین غنچه و جمعیت کمال را متفرق گویانیه مصافات مصافات شرح و ابواب
 بنایات رسید موج ارادت لوح گرفت و شاخ سعادت بالاکشید عشق
 بعبق و صمد یافت و کاش عشق بجزئی پیوست و لا اله الا الله و بقا فاطمه
 و صمد و جبر و تاز غنچه و کرد و غنچه و کرد و شمع و محبت جمع غنچه
 نون و بزمین و زو و طالب جبر و محبت مطلوب گوید و بشنود و دلایل
 نغز و نغز و هر چه بود و هر چه بود و هر چه بود و هر چه بود و هر چه بود

جز یاد تو نیست بزم نام مردمان من گشته و چرا هرگز نمانم با بید اول تو
 گفتن و چنین خوب چرا ایام و در است و در حوض مبارکت خال و کائنات
 و دولت با احوال مخلص هم که هر چه خوب است مرا از مخلص و در حوض
 انحضرت چیز خیره العا و در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه
 مرا همه بهجت و صله و محبت و از منزلت و ان پان احوال و هست
 مشرق به در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه
 در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه
 و صفات و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه
 و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه
 بغیض و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه
 و از عالم خواسته به هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه و در هر چه

امید دارم از سفر خیریت از به نهایت فتح و فیروز و سرور و صحت و عفو
و سلامت حال بنفوس مرعوبت فرمایید و همه اوقات از لذت^{های}
دارج ضاعت تجرید و لذات محفوظ و سرورم بنمایید و السلام علیکم و علیکم
نهایت شرم از اوقات مختصر از کار بنانیزیت که آن بمقتضای
الاحتیاج و احوال و سایر عیوضه عرض نموده هر وقت فرمایید و در
فرستادن و رساندن آن الزام است بنفوس مندرج بحجاب مرا اندازم
و بار جاع ضاعت مستغفرم بنمایید امید دارم در همه اوقات در کمال محبت
و مروت و صحت و سلامت با فرغت فکر و محبت عیانت محض از حد
موصول و محفوظ بماند و الله اعلم بالصواب و دعا مستطیع میگرد
بباب دستور العمدت بکمال سابقا عرض شد بموجب این ترتیب
که در رفعت امانت و اسیر و دستور العمدت سه تعریف معلوم^{شده}
نمودیم

[illegible]

تصفت هم که در خارج سبک است و انعم عظم محمد فداء را میانه
در دوازدهم بالطبع خوش عیال و لا شرط چاکر و فدیت را با کرمیم
در عرض معالمت جزا و کثرت واقعه میانه که در میان چیز بعضی
محمد بن فضل و حیات فرزند نه و کذا فی الترتیب از فقرات
اعلام فرزند و قلم و در سبک و اذن را عازه سبک و لا انعم محمد فداء
که نوشته باج و شرایط من که جزا و لا بعد که باج از جمله باب
قالبه عتق گفت که در سبک آنها حاکم در کعبه و باجی در یکصد حضرت
رسیده که با کمال وقت بعد که هر زمان از سبک آنها حاکم
و یک طبع کریم بخیر که حیف بود عتق و قرار عتق
بقیه و هر زمان که باج در سبک حاکم باج و کعبه و لا انعم
که فتح فرموده ده سال از محمد بن فضل رسیده و در کمال
نار زلم

قنات ششم نیل میکند از شیر دراز ایله به سحر متواتر است بنده
 صمیم و ارادت شاعقیق را از در صبح طوفت و از نظر محبت باری بگفته
 از اخلاص که از نظر فیم به اصطلاح خود را از عهده من و بنده خفیم و از عهده
 خدا و قابله عاجز و از غم بی حال را از یاد خاطر آموخته و از این
 حالت خود کف نس را از حضرت عالم فرستادم کنم من و بنده درین
 عصر بزم شریف که تشریف نه نشسته چون شیخ شایق قائم به بنده
 توضیح میدهم فواصیح که این نیست شریف به و بعد از آن خدمت و بزم
 صمدی اقران حضرت بزم معصوم شیخ علیه الرحمه
 هر که در آب فروز حسیه به و دانه سخت باری قطع
 درین که از این چیز که آب بنده و خاطر معارفات به و کار و خلاص
 با قدر کمال تقدیر این کار هر روز دارد و کار رسم فراموشی

چنانچه در اصل هر چه بود که بعد از آنکه در حق او جفا شده است
 میرزا محمد در قیام منازات غیبی بنیاد بطریق کمال در کارها بنیاد است و بعد از آنکه
 منافع رفو و غیب کوی که در آن ختم شده است ^{قادر} جنب بقیات است و در آن کمال
 غیبی است و هر چه در آن غیبی است و هر چه در آن غیبی است و هر چه در آن غیبی است
 او را غفلت که از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 در کار هر چه در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 این مختصر را در شرح حال او در این کتاب است که در آن غیبی است و در آن غیبی است
 او را هر چه در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 و هر چه در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 در قیام اعمال که در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 و در غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است

در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 و اینها هم این غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 عالم و هر چه در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 و در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است

و در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 در آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است
 مستور از آن غیبی است و در آن غیبی است و در آن غیبی است

و در فقره فوج قدیم ارجع بر آنکه هر یک از این فوجها را که در این فوجها
 در آنجا ملاک کرده بودیم و در آنجا ملاک شده بودیم و در آنجا ملاک شده بودیم
 تقریر آن بر آنست و در فقره فوج که در این فوجها ملاک شده بودیم
 بهتر از همه است و در فقره فوج که در این فوجها ملاک شده بودیم
 در وقت جواب حضرت ابی تراب امیر مومنان علیه السلام که در این فوجها
 امر و مقرر فرموده بود که در این فوجها ملاک شده بودیم
 که در این فوجها ملاک شده بودیم و در این فوجها ملاک شده بودیم
 تصدیق است که در این فوجها ملاک شده بودیم
 و در وقت غایت آیت زینت در این فوجها ملاک شده بودیم
 الامام العزیز که در این فوجها ملاک شده بودیم
 جناب علیه السلام که در این فوجها ملاک شده بودیم
 در این فوجها ملاک شده بودیم

[illegible]

اتمام لازم بواجب تربیت آنکه اندک از معطی بجز سینه و دیرند از بدنه بدون آنکه
 پیش از پیش ظاهر بکمال از صفات ناقصه و سرور و کمال است نظیر مودت
 در محرم علامه صفای در وصف الکبر و طلال قورغانه با کمال در وصف پاکت تقیقه و فقه
 بعد از شش سینه سرافراز هر چه میسر است از صفات و دیوانه سر و کلاه
 سر و صفات و جامع صفات بجم و خواص بود امر کم اندک از عظم مطاع مطاع مطاع
 نصرت نم صحنه از از افواج کماله حضرت را مبارک کماله شوق نظمی
 فرمعه بکفر و طلال و کینه از احوال و در نهایت و کینه از افواج قریم و کماله
 در راه قبر روانه نموده از افواج کماله کینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 فرمعه بکفر و طلال و کینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 روانه نموده از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 سر و کلاه نهایت بر آنکه در دارالافتخار ملک است آنکه از سینه با نه لکرم عقاید
 به سینه

به سینه بجهت الوجه در مابین متابعت نخواهند که حیران است در نظر مبارک
 با حق قدر از کماله کماله سر و کلاه از صفات آنکه از سینه با نه لکرم عقاید
 یقین است در غور سر خوانند فرمود امر کم اندک از عظم مطاع مطاع مطاع
 نصرت شرم بیدار کتاب کریم خطاب از آنکه کریم به صفات مطاع مطاع مطاع
 حضور رحمت ظهور در سینه با نه لکرم عقاید در سینه با نه لکرم عقاید
 صحنه شوق با شکر است در خلد نفی ظهور کریم نسبت بکینه از احوال
 در سینه با نه لکرم عقاید در سینه با نه لکرم عقاید در سینه با نه لکرم عقاید
 برادر سرفراز آن صفات بکینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 فرج کریم و کلاه چوستان از صفات بکینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 و کلاه از آنکه تمام صفات از کلاه بکینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 و کلاه از آنکه تمام صفات از کلاه بکینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال
 و کلاه از آنکه تمام صفات از کلاه بکینه از احوال و کینه از احوال و کینه از احوال

حضرت آلاء عقلت ننموده که در راه قالی به امر است قند از این محبت
 تا نیمه بدل به خسته حاج ذرا بفرم نیاست کعبه حضور مبارک از این لایه
 تصدقت نمود در به خوف چاکر غلام از امر است محبت کان دریا
 بمبست فرجام عیبه روز بترت تهنیت جوهر قبا عمر و دست ابرای
 لغت است در کعبه قالی بیکت از بریم مبارک و جوذی جوذت محبت از این
 محفوظ و سر از لغت به نهایت برنده جا کول؛ ارحمت است فاضله
 در همه وقت بر کاه لاهیت صحت و سلامت حال ضربت مال کنه الله
 مسکت بمعفه در نهان بر سر به سید خیر را کنیز در زنده به زیارت
 حضور امیر النور شرف الطاف و بفاق در افت و محبت و جود
 حق به جا کول بمنزل فرهم لیه میفرماید که در معافیت به معفه به کمال
 تعاف و با است نای از معهوده نام به طاعت است ام بعد
 لغت فرماید

تصدقت نمود این جا به تعلیمه رفیع و رفیع کریمه جان فرط رحمت بکمال
 امر فرموده به با فقار این غلام جان تا شرف صده در به رفیع به زیارت غم
 به محمود و غم غلام تا لقب فخر را فرافت به مجز و شک از دلا به در دلا
 استفاشته عیبه امیه و دست حق انعم الله علیه سلام لیه میفرماید که در جود
 میر از صحت و سلامت مزاج کثیر الا بهاج قب فی مر چاکر خور سینه سر
 که در راه قالی ام این ملک به هفته میرد و منزل است بجهت و قبا عمر
 در نهان و صحت مزاج و سلامت و جو مبارک بر کاه سلامت افه از عقلت
 جنبه به کمال به کمال غلغه لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت
 سید الهه ام غلام به دهر را مکان لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت
 از نهان و در به کمال لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت
 قایت آن به سید الهه از نهان لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت لغت

میمنت نمودند از شرف ارفع الله الانا صرنا له دله میراث کلان چنانچه
 حال آنکه بعد از آنکه ارجح در شریعت میزنند خصوصاً در نظم و ادب و استقامت و شرف و
 اتم خدمت در خدمت بخیر از هر چه تمام سازند و حقوق دیگر را طاعت بخیر سازند
 که بچه ها عمر و بعد از آنکه شرف و کرامت را که از آن امور مکتوبات شده و
 اولاد و امثال آن میرسد با نظم و شرف از این لایه در دنیا و دنیا پسند
 بجهت و صدق و تقاضای شایسته و کرامت و کرامت و شرف و شرف و شرف
 و چه نعمتیم حضور مبارک را تمام و کمال بجهت و کرامت و شرف و شرف و شرف
 جناب و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف
 زیارت حضور در محبت طهر مبارک بجهت و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف
 حکم و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف
 شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف
 شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف و شرف

قربانت شوم تقيقه رقيقه در قيطه طاهره نارسا اوله از غنچه صحت و سلامت
 و جبهه مبارک بسبب کمال ابد اعظم روحانده به بهارات سحر کنه از برتقه عجم سینه
 نایاب سیه که محمد افلاک انوار و تاجیه سر و قله بعد از اهرام و کعبه
 عهده امیه لاله معصومه و خلفه در بن سحر و بهار از بن لاله قمر بنی شرف اب و جبهه
 بجز خطه فارس خط مبارک چیزی که باقی است و هیچ چاکر ارام
 دازد از مر جبهه و آماهر بلا را نگیرد تپیه فرمعه لاله امیه دلازم در کمال صفا
 و سحر از مر بصیرت و غنچه که مفت و صحرای عمار غنچه و لغات جزله
 و کمال محمد را بدین بهانه و با صحرای جزایر سرکار و در کمال و جبهه نه انصاف
 انفس مرحد و خلفه از دست و جبهه اخه بعد و جبهه مبارک کمال از مر
 سبکات عمار احیا فرمعه لاله چگونه میگوید از خنجر بنال عرض کرده
 لعلاب غنچه دست و صراحت را لغویه بهای و بهیچ و جبهه دست نیست

قربانت شوم چون اوقات بهجت مسامت جنبه با پشترت حضرت
 دیرالیه است و همه مومنین و لایات با بقدرت و نظم امرات و بی محنت
 بر پشت منجمه الهی و عبودیت و پاک سر زینت الهی اندام در صورت لکری
 بقدرت لازم بهجه و نظم امرات و زینت لکری و بی محنت و تقویت لکری
 جنبه با خدمت نموده و لایحه نامریت با بیولایت لکری و تقویت و استقامت
 در کار و صبر و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 و استقامت و صبر و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 در لکری و صبر و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 از وجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 فراتر از حضرت و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 زانکه در امر خاص فرموده علام دار الله نه بود و منزل تقدیر لکری است و بهجه
 دیر

و مجبور از طلب شتند و دور از مقتضی نموده از انما من محترم را و مقتضی
 و تأمیه این علامت در طهران است و صاحب تحفه و معتبرم و لکری و دیرالیه
 و در طهران خانه دار و دیرالیه و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 باجه صورت و بهجه در لکری و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 اطاعت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 این اوقات لکری و تقویت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 تقدیر لکری و استقامت و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 لکری است و از لکری و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 حمله و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 در لکری و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط
 و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه تقیم حضرت و یک است و بهجه از ضبط و ضبط

وبارک باد مثل تجرید صفت فریضه بود اختر مریضه
 رقم مطاع بارک مایه این شمع در این آله قرآن افتاد
 تصدق حضور مریضه است نعم زیارت مریضه نعم مریضه
 بمهر قله و مریضه است محمول از امام و امام محفوظ و مریضه است
 و این عیبه اعطی صله از مریضه است حضور مریضه است
 که از دست آید مریضه است و مریضه است و مریضه است
 بمقتضای نیت و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 پیشتر فرموده که چشم از مریضه است آن کار بوزان حضور مریضه است
 احمد و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 امر و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است

این مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است

نفی حضور مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 قربان حضور مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 مبارک حضور مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 چه نوز است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و نظم امر و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 در مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 رشتغال مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 میرزا خلیفه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 قاهر مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 سوز مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است

این مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است
 و مریضه است و مریضه است و مریضه است و مریضه است

بایست قورخانه حاضر نموده از طرز زیارت مندرجه در قیقه هر طایفه اجراء
 قورخانه و صاحبان قورخانه ببار که در میان افواج و فرقه های مختلف
 مستحق کعبه و نسبت به علم الحق احیاء نفوس را در صحنه و به ازان
 سه فوج برقم مبارک جاسوس بود در میان و فرقه های مختلف که از این نسبت
 تربیت شده با کمال دقت به کعبه معلوم متجاوز از چهار هزار
 انگلیس شده و بار و از کارخانه مورا گرفته اند و قورخانه داران فقه و نسبت
 و حمد این ولایت در قورخانه کمال و کم موجود است از جمله اینها
 فشتان انگلیس در این ولایت قورخانه در میان مردم و در
 بجهت تفکرها فوج قدیم و جدید و همچنین بجهت فوج شرکت کعبه و دیگران
 فشتان مندر حاضر و موجود است و لکن از بار و جبهه در کمال تمام شده
 تفکرات از کفر سر باز فوج شرکت قورخانه گرفته باز از آن تفکرات قایل
 اند

هزاره فشتان ساخته ببار ازان امور و بقریه العربی که بجهت در آن
 از صندوق ببار که در میان است و بجهت از ببار که در میان است
 قبضه از تفکرها فوج شرکت در قورخانه در آن عوض به آن
 و تفکرها را از آن گرفته اند عوض به من و چند روز بعد در قورخانه تفکرها
 و عوض از آن که در چندین قبضه و بعد از تحویل از آن باز معلوم شده و عوض
 و به آن سر است از آن تفکرها که قبضه به آن تفکرات و به است
 قورخانه چهره از آن گرفته اند و فشتان ساخته اند به از آن
 تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت
 هر فشتان از بار و تازه ساخته میجا با دقت و با صفا و تفکرات
 و بجهت از آن تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت
 و بجهت از آن تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت و تفکرات که به بجهت

بابت تعمیر ملک سخن مجرب است بهر خیال و تعلقها دست بر آید
 فدایت نوم و لغزنا با یکدیگر از فوج فروخته است و است
 در عمارت کار بجهت تمام کما مشغول است و دست توقف آنها در بعضی
 بطور کشیده اند از حسب الامر و رقم که متوجه و لغزنا با یکدیگر از فوج
 طایر و اگر که آن است بهر من و از آن فوج فروخته میان هر یک و بعضی از آنها
 میباید سرکار و الا بعد از قصد این امر که غرض از این سخن آنست که
 و لغزنا با خوب با و از بعضی قاصد یکدیگر از فوج مدبر بعضی غرض با
 ما برست بدون حالت سطله روانه نبولونه و از آن فوج فروخته بدون
 مرضی که بولایت خود مرخص نیست نه هرگاه و از آن فوج مدبر یک
 ما برست بنا بر سرکار و الا غرض از این سخن اینست و لغزنا با یکدیگر از
 ما برست و خسته با آنها بهر دست در نهایت از آن سطله راندن نبولونه و رقم
 خارج

خارج با سر آنها بهر دست و لایزال عظام سخن که آن منظر عظم است
 در هر حال بعبین کینه لغزنا را یکدیگر در هر حال
 اگر چه خلاف رسم است و هم تعلیف ابد با یکدیگر و غیر تعلیف
 خواه و بخواه لغزنا را در هر حال با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 فدایت بعد از آنکه بود در فدایت با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 سخن که آن است نه از این سخن و نه از این سخن و نه از این سخن
 حکم و اگر که با آن همه است سران یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 منظور نظرات با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
 و بابت هر قدر را بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت
 و بابت هر قدر را بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت و بهر وقت

یان غرضت محض از مدخل از قله که بجا محض از کعبه و کعبه از کعبه
 آنها را که بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 از کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 چون باید بود که از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 از کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 طایفه مزبور است که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 جمع از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 معمور است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 غرض از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 غایب است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 الم

مایه دل از طرز صداقت و حقیقت ذواب و الکل ضامن و سحر را
 دارند و کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 قبل از اجاره شرعی و اسلامی و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 قاعیر از اضاغ و زیر تا شش و کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 واقع است در کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 با جمیع توابع از فوق و تحت و در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 ریال است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 نصف از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 در طرف است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 اجاره و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 منارج تعمیر در کعبه ها را که در کعبه است و بعضی از کعبه ها را که در کعبه است
 ۱۲۹۲

سابقه ذکر است و بیخه شرعیه بر سر سه در نهان

غرض از تحریر این کلمات شرعیه الالات نیست که در کتب سلاله الایام نیز مضامین

خلفه عوم میرزا علی دین و بنوخت به بیج هیچ چیز میسر از سر و دست از جمله

شش دست عادت بر سر پا دافعه در جمله سنگی که در راه مستغفر از ستم و قتل

پایه میرزا محمد خلیفه عوم میرزا محمد فرج الله بر بیج معنی القدر و الوصف تقدیر

بهر پایه با ناصرا المیزان بنظر سیر و بنظر مشروطه که هرگاه بیج موقوف از قضا

الانقضائت یکایم تمام بیایم در یوم اخذ و بهر پایه در عاده و در وقت

بدر ستر ستر قادر بنسج بیج بر بزر بجهت و الای لازم و بیخه قاطع است و بهر

مصلحت ستر ستر معظم بهر بیج بر بزر در طرف ستر یکایم بیج ستر ستر

بهر پایه با بر صرف و بیخه ستر ستر بیخه بیخه بیخه بیخه بیخه بیخه

در نهان المعظم من نهان ۱۲۹۲

سابقه ذکر است و بیخه شرعیه بر سر سه در نهان

غرض از تحریر این کلمات شرعیه الالات نیست که در کتب سلاله الایام نیز مضامین

خلفه عوم میرزا علی دین و بنوخت به بیج هیچ چیز میسر از سر و دست از جمله

شش دست عادت بر سر پا دافعه در جمله سنگی که در راه مستغفر از ستم و قتل

پایه میرزا محمد خلیفه عوم میرزا محمد فرج الله بر بیج معنی القدر و الوصف تقدیر

بهر پایه با ناصرا المیزان بنظر سیر و بنظر مشروطه که هرگاه بیج موقوف از قضا

الانقضائت یکایم تمام بیایم در یوم اخذ و بهر پایه در عاده و در وقت

بدر ستر ستر قادر بنسج بیج بر بزر بجهت و الای لازم و بیخه قاطع است و بهر

مصلحت ستر ستر معظم بهر بیج بر بزر در طرف ستر یکایم بیج ستر ستر

بهر پایه با بر صرف و بیخه ستر ستر بیخه بیخه بیخه بیخه بیخه بیخه

در نهان المعظم من نهان ۱۲۹۲

[illegible]

مضرب احوال فوج قدیم کان مضروب در قرار نمود با نهایت امید و مصطفی
خداست هر چه بخند و بجهد و بوجوب نیا امید و در علوم و فائز اول است توید و کت
افزون قیام که دستور البصیرت الی غیره فغان بر سنگ فوج قدیم کان
مضرب احوال فوج در بر قرار داشته غنیمت غایب صاحب و در حال فوج در
اورا ابرار و غیره مضرب عمر و مصطفی در حجاب المرقوم معتمد دارنده
بتاریخ فوج المصطفی بطابق فغان خیریت و دیر مرقوم می باشد چون فوج
بزرگوار و فغان از عهد فغان فغان است بر لیه مع المخصوص و در صورت
و مصطفی و در فوج بر یوست لیا لیا جلالت لیا کریم و در مرقوم عبد الرحیم
و احوال با ستمه لوقه است در هر مرقوم مضرب بزرگوار که فوج قدیم کان
مضرب در قرار نمود با نهایت صداقت و مصطفی و خدایست هر چه بخند و بجهد
مقرب البصیرت الی غیره فغان بر سنگ فوج قدیم کان مع لیه و مضرب بزرگوار

مقر این محکمات بر حسب ضابطه و در اینجا است از آن تغذیه نفی از این بار
دسته عروج شوکت کمان عرصه و پرده و ناله لاف که بخارج می شود و در این

جلادت فی سب آرمی عزیز شہید جان؛ دار معترف از محمد رابکر فخر شہید یادگار

سال دیر است که بنیت در کتب منج بنی فرزند منور دستور الدنیا و امور دنیا

عاجز صبر از تقدیر اول حکم مطاع است
 سن بر آن از پیماید است آفتاب

سال نه از بهیجده مکتبه و نه از بیست و پنج هزاره میلادی قمری از فرق است اینچنین

میکنم رعیه جاک تمام است بمنه زما فی سترگاه و به نام نبی ص

اگر در این روز و آن قطعه بنای بدون زلزله و بچه و تعلق با همه مستعد بود

مهداوی و میرزا محمد اوی و میرزا محمد اوی و میرزا محمد اوی

تبرکات جابر بن عبد الله بن جعفر است از مذهب شیخ ادبیه عابدیه و از شیخ جعفر
دوازده

و اما از مکر میگوید بشهر مرا آید در حضور کز در محضت بهر از عاید

امام معصوم علیه السلام در بیان حدیثی که در این حدیث آمده است

محمد باقر شیخ لایق تبارک را بر باز عید روز شنبه یکم رجب ۱۲۸۵

سرن میرزا اب ملک و کوفه و فقه و حسن و جلال و علم است میرزا حسن

[illegible]

حقیرہ العزیز فقیر بکیر لبہ اندھ بطور تقدیر و دیہ سر باز اگر فتہ

پادشاه و محضین از حب الموقر عید و نه صفت

متر بستان حاج میرزا ابان
مرا در سر نه نغمه باز از نو چو

بمصرف بود بمحصله کمال مع البرهان و کمال سیر فی قه غنم و ادریه و غیره

من عجز از هیچمایل الی است پنحال نه از هیچمایل اکثر نه از است

زید از جراح قدس سباز از فرق سرا لپ پنجه پاکیزه و سه عدد بختی

عیب نه اند تا گاه در قهبر مشرف صحیح الاعصابی اعرج و در قهبر
بنای بدون زن و بچه هم بنای بهتر است تا محض بفرز و خیریت بخیر
کسر و ملک را و تعلق بقدر که را میخوانم مستاصد و در بنای بنای و محله
با دار معتبره از فکر سردا طینان صمد که تارک کینف باز میجویند
و در محله تقسیم کرد و بعضی عاز از نفع و جسرین بعضی رسیده بکینه نه تان
هر عاز میجویند تا است بد از رله نه فانی سر باز قه غری دار محله
عاز تا بهر الله هم به از ان بسته حرم فوج تو گشت بر نه نه صمد
مقرب الضریعیه میرزا به است له فانی مستور ضابطه فنیان و مضامین
بر حسب تضییع بازدهن از سر باز فنیان و دست هر فوج تو گشت پیر عیض
و از کار افکند بخواه از اجاع عوض آنها را به سر باز جوان با دار از محله فنیان
چاه به دست محله مصطفیان سلطان گرفته بهر الله هم به از ان گشت
باز

قوت و بفتح ملحق نه و مستور العمد و با مرزانه قدس شرح به حکم مطاع است
کن بر باز بهر الله هم به است و پنج ملک است نه از بهر الله هم به است
بیت و پنج ملک زیاده قه مانده سر باز کینف و به چهارک تمام است
از پنجه با الفرق سر باز تر بنای بهتر است گاه بنای صحیح الاعصابی
مهر و ملک و در دو که به عیوب بنای پلزن و بچه و تعلق بنای بهتر است
محض بفرز و بنای کعبه و در دو که به عیوب بنای مستاصد و در بنای و که انان
بقدر که از ان معاصر ملک و الی الله نه بنای محله او با دار بنای در محله
با دار طینان صمد که تارک باز بهر الله هم به است و فنیان و مضامین
با بهار بنای محله او با دار بنای بهر الله هم به است و فنیان و مضامین
محض را بهر الله هم به است و فنیان و مضامین
تارک را بهر الله هم به است و فنیان و مضامین

وجه تدارک را بر بار عاید سازند و قفس رسای از و کبریه مستعد و در دست
 و تدارک کبر بار عاید و در هر یک از خانه محصور از محمد بن نوری که است
 زیاده از حق تعالی به اکثر نفر بکیر نهاده بود و تقدیر باز را گرفته
 اورا با دار عظمی که بود از حسب الامر معتمدی شد و مرقد
 بسط شهرت آنکه فرزند خیریت کویر و محمد خان نایب از فوج
 قیوم توفیق بمقتضای رتبه و جلالت و قابلیت محمد خان یاسیم
 دسته پنجم از حسب امر سلطان حضرت مستطاب ارف احمد ارفع و الله العالی
 وزیر خان و امیر کبیر در خدمت امیر نایب اول دسته پنجم مستعد و در خدمت
 که در توفیق حضرت آئینه تفرخان سرکش فوج برادر انا نایب است
 قد غنی نایب صاحب منصب و در زان فوج برادر اخو رشت نایب را که
 بیشتر از پیش مستعد و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 و در خدمت امیر نایب است

لعل

نظر بر اتب رتبه و قابلیت و استعدادهای کبریه که در خدمت
 و در خدمت سلطان و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 نایب و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 سیف که در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 تفرخان سرکش فوج برادر اخو رشت نایب را که
 احترام نایب و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 محمد خان فوج توکلت که در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 بمقتضای نایب اول و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 بسیار و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است
 احمد و الله العالی نایب است و در خدمت امیر نایب است و در خدمت امیر نایب است

ریق فوج شرکت غارت موضع فوق را از در عیال و کفایت
بجمله بصاحب و باز آن فوج مجبور قه غنغ نایب از خور مستقیم
آنها را احترام نایب در نه مرصع

مقرت حضرت الوالد امیر زابعه الیافان سرشته دار فوج کریم سر الفقه بجهت
مقرت ایام میرزا محمد علی کریم دلیان ایام بکر ساینه نواب و مال
والفقه فوج کریم سر دوله و هزاره و لایم بر دز با بر سستان صدها
وامانت هوست لایم معتولیت و طمع الکاه را الضیق منضم
بر حسب ایام حکم خور لایم و بر دز با بر و بستان و است موافق و
موقوف همه مال و الفقه لایم که در راه ساینه طکار و کجی بکر
مور نایب و نیز حسب لایم هوست کای بکر و طکار را بایه بقتل لایم
و مقر وزارت علیه عکرم دستور العمد مالک لایم که لایم معتولیت
سعد المدا

سعد المدا و سر همگان و یادوران در رشته مار و صاحب شمشیر منضم
یادیه و الفقه دار الفقه نایب در نه مرصع
مقرت لایم عمده انخواهی سعد المدا و فوج کریم سر الفقه
بر حسب لایم وزارت علیه عکرم مقرت لایم میرزا محمد علی کریم سر
خویش خور لایم ساینه نواب و دلیان قسطنطنیه و لایم و مال
ایم ملک است بکر ساینه نواب و دلیان و بکر ساینه
مقرت حضرت الوالد امیر زابعه الیافان سرشته دار را با طکار و کجی بکر
لایم و لایم ملک کای بکر سستان است بر حسب ایام حکم نایب بکر
لایم و بکر ساینه نواب و دلیان و لایم و بکر ساینه نواب و دلیان
و لایم کای بکر سستان کای بکر و طکار را بایه و نیز حسب لایم
بایه هوست کای بکر و طکار را بایه و نیز حسب لایم

بقسمه در منزل العمد که در هر عصره بنویسد و بجهت اطلاع فلک باری
از این است که در هر وقت که این الفاظ را در کتاب را که گالی خاکی
عرض نماید در حسب حکم مطاع معموله در این نزد محرم

مقرب که حضرت علیه با بر خاکی در کتاب نامیم در این شهر حضرت
و در کتب تو بنامه و تو کبر و بجز محافظت و با ضلالت که بپوشیده است
از این که در این کتاب در هر روز و هر وقت که در این شهر و در هر روز
بر این در عرض راه معطر شده حسب المیزان معموله در این شهر

مقرب که حضرت علیه با بر خاکی در کتاب مراعات فلک باری
از تو کبر و با بر خاکی در کتاب لازم است این تو کبر
و امور را منو بپوشیده ایم و غیم و عمل آنها را رعایت کنی
و آنها را از عوارض و دلائل و تخمیر معارف ظاهر و اعمیه پنهان است

که غنیمت بیخ نماند و با بر خاکی در کتاب از این که در کتاب
منظور دارند در حسب مقرب که این که در کتاب
حکمر عیسی در خط معطی خطاب عیسی را عیسی الباقی نام به این
معه فضیله صیغه با و محرم خط و الفا صیغه با و خط
نزد حیات خدا ثابت نماید در حسب ظاهر شرح و غیر مطلق الفاظ
و میانه از هر روز که از این حکم میرزا عیسی الباقی را غنیمت نماید بر سر زراع
و فلک باری از معطر شده و تخمیر معارف با بر خاکی در کتاب
با و غنیمت که با بر خاکی در کتاب که در کتاب و با طم امور را
بجیرت به این حسب نصیحت تو بنامه و با طم امور را
ای که در کتاب که با بر خاکی در کتاب که در کتاب و با طم امور را
در کار و اول و نظم امور و تقویت و زرع است نصیحت که با و کفایت

عبود و در بدو ج از صدها است نیکو اله کمال اتمام بطور رسد
 نیز با همه کمال جمع خود در حیرت موجب ضبط و ربط محصلات خاصه
 و نظم و فن بنابر سحر از عادت و دلالت بر خدایت از صدها و حاصل
 است و غیر حسب و قدر العدم منزه اینان رتیب کمال رتیب
 در طبقت مار و مریسته مراتب قابلیت و کار دانسته خود را در انجام
 هر خدمت بطور رسد و نه صرف

کلاه عزت و کلاه الهی که در کمال است و بیانه در سینه است
 میزنند و نیت نیکو میزنند و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 حیرت چنانچه بعد از اینک مستغفر منعه حضرت کلاه و در
 صدها است نیکو اله در انجام خدایت و دلالت بر خدایت و در انجام
 کلاه و در کمال است و بیانه کمال رتیب
 در هر

در طبقت مار و مریسته مراتب قابلیت و کار دانسته خود را در انجام
 خود را در نظم امور که در صدها است و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 چون اینان جهوت فی الاله بایسته و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 صرف خدمت که در سینه میزنند و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 کلاه که در سینه میزنند و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 اسرار و دلالت بر خدایت و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 به سینه میزنند و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 در سینه میزنند و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 مقربان اینان رتیب فوج حرکت اتمام بر اینان و در سینه میزنند
 دانسته قد غنی و در سینه میزنند و در سینه میزنند
 نظر بر تابت و کفایت اینان در سینه میزنند و در سینه میزنند

سبک حضرت مستطاب از طرف امیر کبیر علیه السلام است
 امیر کبیر روز جنگ روضه فدا در دسته ششم فوج ترک است و بعضی میرزا
 و بعضی صرف بمحض نایب میرزا مفتخر در آن کعبه متوجه آن سواران
 رتیب فوج میرزا علی رانایب و امیران دسته غنیمت و بعضی در آن
 فوج ترکستان احترام میرزا علی رانایب و بعضی در آن فوج
 بمقتضای رتبات و قابلیت لایان مهورت آن که مع بعضی سواران
 امیر کبیر حضرت مستطاب از طرف امیر کبیر علیه السلام است
 امیر کبیر روز جنگ روضه فدا در دسته ششم فوج ترک است و بعضی میرزا
 و بعضی صرف بمحض نایب میرزا مفتخر در آن کعبه متوجه آن سواران
 رتیب فوج میرزا علی رانایب و امیران دسته غنیمت و بعضی در آن
 فوج ترکستان احترام میرزا علی رانایب و بعضی در آن فوج

حکم داد که چون از قله فرا رسیدن خالق مغفرتش را مرحوم در قلم مبارک و لیون مبارک
العبودیه علیه السلام و کلماتی در دارالسرور زیارت مرحوم علیه السلام عربی و بوفته رحمت
و معنی خالص و در از وفات او مرحوم کاش پسر اسحق خالص التوالم و دارالاله
کمال نبوت که در اقصای حیات کمال دیم سرافرازد و طایفه انوار کعبه خفیه غایت
در هر دو قعه ممتاز و معجزه در هر دو طرقت این سال حضرت نایاب است جبهه
که در قله فرا رسیدن و دار قلم طایفه رحمت جبهه است که بر پایه سطح است پسران انوار
پایه است است که است نتیجه انوار این انعام و در قله رحمت است است
مترتب که در قله فرا رسیدن و در قلم طایفه رحمت جبهه است که بر پایه سطح است پسران انوار
در مغفرت انوار است که در قلم طایفه رحمت جبهه است که بر پایه سطح است پسران انوار
بمعنی که کمال در قله رحمت است که در قلم طایفه رحمت جبهه است که بر پایه سطح است پسران انوار
مغفرت در قله رحمت است که در قلم طایفه رحمت جبهه است که بر پایه سطح است پسران انوار

سرور شاه اوجیه سرکار دلاستیز از من است که این قافیه را حفظ و در دست
 را به دست اید و در هر محبت او به هر که که در میان کلام و کلام از من است و در هر
 الکلیه من ترسب ضابطه من و در هر محبت او به هر که که در میان کلام و کلام از من است
 معصوم و در هر محبت او به هر که که در میان کلام و کلام از من است

برین صفات مرعوم مهر و جنت و رضوان اگر که است
چشم الموده طاب اله ترانه در ضایع مشفقانه و مهر و محبت
و مودت و الفت زن و شوهر

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد حمد خدا و ذکر صفات محمد و آل محمد و صلوات الله علیه و علیه اجمعین در شب
یکدله صد و پانجاه نوبت خود را متغیر کردن خواهم نمود و سوره قدر را بهتر از
کتاب و اینقران بقدر توانم اولاً و ثانیاً و ثالثاً و رابعاً و خامساً و سابعاً و ثانیاً و سابعاً و
برینا مقصود بیان رسید و صبح نمیدهد **بیت** بیان کردیم دفتر حکایت بهشتیان
بعد دفتر نشاید گفت وصف کامل مشتاقه بخطاب شب بیک شاعر **بیت**
از شب نه زلف است بر پا تو بند برود و از بر کشید تا چند

از شب نه تنیست چون عاشق زار من میگوید سبب است بر تو بخت
از خطایم مژمر و از عجبم اثر هر هوید اند از خواب طالت و از بیداری طالت
دست ملک اوراق سینه مجتهد که بادل عاشق و مهر معشوق کف است
بود خسته خودم چون مریض طمان تباه و چون شبغ و میاشتر از نوشتن شادمان
بیت شعر طرب انگیز خاطر که خیزن شد بگلشنه از اینغیر کفیت و بهین باشد
بهرمیدان آب خیال را اندم و بهمه صحرای تو سن فکرت تا ختم دیدم دیوار است
میدان بلاغت و دلاوران غصه فصاحت کلمه کلمه رشته اند که گفته باشند

بیت چو قطره تو بر زلف دیدم بر سر دیوانه ماند این داور سر
اذعان بر بیدار عین دانش دانسته عنان شید و کلا رول در جوع بقدر زرقا
حمی ان ننگ نیست و عار از مضمون من تشبیه بقوم مضمون نموده در صریح
چو لاله آغاز منجمه کتاب کثوم نه دین از قانون کلیه و جزیه حکم میگذرانند

قله لبه عجب محکم بنا را احکام چون حکام عالم را ربع از شایسته تفسیر و تبیان
 مصون و بیانش از حلاوت اندر سر محمد و آری چون آیت سماوی متجلی
 و بر آفرین بران مظهر مطیع عرق خجسته از جبین پاک کردن گرفته **بیت**
 سید بر اوج بجهت جو خورش چون بر یار سید کشت خموش
 از انزجار طبع طبیعت بشر لست در عایب این سلسله جلیله
 جلالتین قدر و کثر اتم عقیق ای خود **فرد** عیب نقاشی کن نیست
 در این عالم الوان است ز کما ازین عالم خیزد و بسج رخ نیامیزد و با حیطه
 سفینه نوح را از اینجا خلاص نیست ولات جان مناص صفت ۱۲۱
 بر انقش عطار است و همه **بیت** جذبه انقش نقاشش بنا بر میا
 در جابوئے عطاشش بنا بر لشکار تحصیل صید صحرایان
 سر چه گوئی وجه ندیر کتب آسمان بر او ناطق گشته باشد

و چه گوئی از زبان آدم الی یومنا الهام بر فصح و اظم کو باشد **بیت**
 یکجای لست در غایت از بر توان هر گاه یکدیگر در شمع طلعت اوست
 ورق را گردانید بهتغزله ثم بهتغزله شیخ نعره شبر در گوشه خلوت نشسته
 زمرنه این اشعار غوغا **شعر** زن اثر دما هر در فلک به فخر با خزان
 در ناگاه مجوز ذات اله و اتم بجهت آس بر کمال غایت بر زبان
 لایح حاضر خوانند شمس سید چه میخواند شیخ از خطاب زبان لال و ملامت
 مقال گشته عذوق زبانه **شعر** زن اثر دما هر پیغمبر تا اقدار خوش گو
 آنچه گشت دیبایت بر آلبتیش از ار کند قلم اینجا رسید و شکست
 لوله کبر پیش گرفته و از دیر در **فرد** کرم بران ازین در آیم از دیر شری در
 سلوک و رفتار این سلسله عیله آله قدر من و شسته چیزه قافیه نام سلوک باشد
 مکرر شاید و بخنجر ملس خوانین عاریه حضور خوانین بکار لیه حال گشته باشد

در کار است **بیت** سخن که ز مرغان خیزد نشیند لاجرم بر مهر حنانه عالم لعم
و حواری آفرید و بهتر در هر یک که از خست و دوا در محبت است و زن را
وطن و بسکن لعم حواری و **نور** این وطن صحرای عشق شایم است این وطن
نهر است کاوران نام نیست **هـ** کلام مجید امر بتردید فرموده در احادیث نیز **۳۳**
نیت تجربه نموده و نیکه در صحت و اردک و عیبش لعم منوط و نوحه
و علاقه در دنیا جبهه الهی زن است **پ** قریه تنگ بهنا شایسته **ا** نوکر و جگر
لکه حفت و اگر طاق لایه مایه از ترحت و دام لانت بهشت زن کانه و نایه
کامرا از ان صحت بهشت نه اینکه تصور شود این لانت عیش و شادمانی از معشوقه با
و شاه هر جا که خواسته **پ** خراب است گدش به خانه کن بود خانه لکه
کردان زن غلق خاطر باید نه تلقی هر کس که علامه لایه است و پشانه
و بیست و نه از دنیا چیز فر گرفته و نه از آخرت بهره بهجه و لکم

هو الحشر ان لم یسیر لک چه ترغیبات و کاست و ابته اسرار است بسیار
و بال است بیزن و مال کار دنیا نتوان خست جز به ثواب معظم علایق و نیک
زن است بیزن است **هـ** جبهه شیطان مرنا منزه و علامه محمد را بزن است
ترک پدر و مادر و بلکه سوارا فرار میکند خود را به ملک عظیمه میانه انداخته و اختیار
در انتر میکند محض خاطر خاطر زن امر زن عظیم است و شریک این عالم
محمد از زن که بیزن است کس که انکار این عالم نموده با حمان حق کرده اند
یا بخت از عالم بهجه لایه و الامحان محمد در زیر پرده بارمانه و بجهت شکیبایی اختیار
پ تو هم چه **پ** و بشت کشر لکه بشیر در کاش کشر می بزن خان را
بجهت خاطر هر چه بجهت در در است شمرندیده بکله بهشت نشیند بمحض تزویج از بکر
بیکه کشته و کف همه را نموده **و** از کاینات ذات ترا اختیار کرد
و بجهت محبت شوهر از اینا زرد و شادمان و سر مضایقه زاده و لکه صیاد و نیک

بدعا و نه بدو در عطار و نه در صلیح العطار الهی در باب سلوک
 در لاجب محبت از طرفین باید کامیابی و این امر را قیاس بر امور غیر توان کرد
 کسیکه عشق بکسر داشته باشد همان خلاف محبت دیر تکف میکند و از
 کفر خلاف کند نقصان بخورد و بعد از قرینه هر یک را با هم را منع می باشد
 یکدم نتوان عین سلوک کرد و باید بر شش شش بر فرض بشو تمهید است و بدو
 ممکن است تا چگونه این عالم محیو شود سلوک نمود و محالست
 همه عیوب ظاهر و پنهان سبب تفرق قلب محبان این بر زن لازم است عیوب
 کند هرگز که در میان نیاید با زبان کریمه بشکند و شاید در پیشگاه
 از دیدن او نفرت بجو و کوس سلوک و فنا غیب چنان حرکت که هر عیب
 بهتر از هر حسن بهمی آید و محیب او بنظر شریف که در اغلب اتفاق افکار بسیار
 صاحبان هر حال و مقام و کمال در نظر خود از کارکنند و عیوب نهند برتر
 دانند

همیشه شکایتش از بخت به جهت رفع که در تنگ محبت از دنبال اینها
 و عقب آن به پلایان خیزان سبحان الهی **پیت** سالها دل طلب جام جم
 میگرد آنچه خود داشت ز یک نه تمنا میکرد محبت در وجه خودش باشد
 و سبب سبب محبت گشته و عهد بر یکبار این است و زشت روز از خود
 لست خشنود و بیخلاق را همیشه غیب نه و در خلق را بهت می آید و
شعر عشق منم ای کجاست بهر خواست نه بخت بالار و بجز اوست
 خود بود استغفار خود بدو تحویل میدهد و کس خجسته خارج است خیال میکند
 میکند خوب است غرض معشوق را غالب میکند و اختیار سلوک از دست
 و بکفتر خام پیوسته که این فریب بخورد و توفیقش میکند و کوشش میخواند
شعر طریق عشق به معشوق ناز است در عاشق از کینت بینا است
 بچار فقیر و غنی را میانه و قتر خبر دارد و بهمان با آن همه از نظر افکار

و با که و در دقین و باخته هم نشین گشته و فریب جز جمال با به نخود طریقی
از دست نه در حال و احوال مطیع امر و نه محو باج و از خجسته **بیت**
ما قلم بر کشتیدیم افتخار بخش را اعتبار است که قنمت کند و بشیر
قادر در طاعت محو باج و چون چراغ آشته باج با خجسته که در طاعت کند
فرمان بدار محو را و جواب ثواب و ملازمه المذموم بخش را گرفته باشی میندانی
آتش را کهستان و باغ بستان بداند تر و مختلف بکلف کشیدن و با
جایز اند که یکم خلاف یکال اثر میکند و بهشت که در سنگا **شعر**
یا کن بپایان متر یا ناکنه خانه در خواج پد یکیش بر چه چیز متاثر
یا فرد بر جاده تقوی بنشیند همی که محو را صاحب را بر بندد و از خود رضا و خفا
در میان دید باید توقع و ترانه آشته باج باید در یکدل و بجهت به طاعت محو
فرض طاعت بداند **شعر** که بر گرفت از جهان کام هر یکم
باز

با آرام دل شرط گیر حفظ بجان است و زخم زبان بدتر از زخم سنان است
عریبه جراحت سنان لهما التیام و لا یتام ما جرح لسان آنچه زخم زبان کند
زخم شمشیر جانستان کند زبان را اثر غریب است و محبت و عدل و قسطان
بدست باید بخان تخ نوید قلب بر بخت **بیت** کفایت از آل بشیرین نه در خود
خمش لیس عیادت و زخم چیز خوشتر است بشیرین با قانون کج گوی
در پیوسته تخریب شد زخم زبانی هرگز التیام پذیر نیست و عجز
باقی است اثر این زخم باقی خواهد بود زخم صحرای عظیم میگوید و بعد از آن
عذر میآورد در میان جنسان و ملوک قنمت نکرند جناب بود به جان میا
جناب ملوک نمیکند همه تو لست و قنفت و چو لست و سبک میران و ملوک **بیت**
درست غرض گرفت و خواج و توقع و ترناید که و از محبت با طمع بر دیگر
گفته در لوح دل حجاب چون زخم نامور از علاج و رسته بر باید

حرف تخیل گوید و لکن در حال تفسیر به چند باب بجا یا بجای تکرار
 نرم و ملایم از آن تفسیر بماند یا در غرض از این حدیث که گفتیم چنانچه
 بر اکثر کرم هر چند که نکرده باشد و گاه بخود دهد و از در غرض خود در آید و بقی
 و چنانچه پیش یا بدین طور کند و در آخر کند که ساعت هم خبر نشود
 اما که خبر خواهد بود و سبب نال و دل محبت خواهد بود یک کلمه غلط کردم
 بکردم بهتر است و در تمام صفت آراست کردن و سخنان و شت که شنیده
 و سالها بایک در شنیدن که چیز ناپاک باشد و محکم که از آن تاب هر چه در آن
 فروخته اند بهتر است و اگر فرض آید تفسیر لغات نشد و رفع تفسیر فروخته است
 تفسیر تفسیر به هر چه در سبب زیاده تفسیر که در آن خواهد بود بهمانه
 از مجلس برخیزد و فوراً مراجعت کند و هر قسم که تواند رفع تفسیر را بکند
 بعد از ده روز از او خبر صد سوره بر زبان نیاورد و اینها هم بزرگ است و تکرار
 لغت

مصحف و صد مرتبه استخوان باید و صد مرتبه بار بردارد مردان محارمه این امر بر نیاید
 و اما که زبان خود بسته اند چگونه نان خفیف العطر و ضعیف القلب می تواند
 تحمل نمایند و بعد از این که کسر طالب و ستر باری و نخواستند محبت قطع
 نموده اند **و** صبر تخیل است و لیکن برترین راه باید صبر و تحمل باشد
 و زبان خود را بفتح تیز قطع کند بهتر است از سینه و به پشیمان که بجز
 در حال تفسیر غایت ناک و تا ناک از دست میرود و سخنان و شت بجا
 نیاید و بعد به هر چه که از فروخته اند و اگر فرض آید هر چه در آن
 در میان باشد و آن محبت مطلوب است از دست میرود تصور کند و
 چرا گفت من نمیگویم یا از این گفتن نقص در آن چهار باب این تصور است
 محض جهالت و نادانی است و با احد از مقصود در مرافقه است
 و در آخر در سراسر اینها بهر که از دست بر آید بهر که از دست بر آید

و کار بر سر دست بجهت بجز کلمات اردو تعلیم چنان باشد بهمان حرکت و تعلیم
 چنان دلبسته کند و بعد از چشم کمتر بسوزد و با کلمات خفیه و شایسته شرق
 شنیدن تعلیم او را زنده و محو از جان فعل طالب کلام او با کلمات و کلمات غم مانده
 همیشه با کلمات آهسته و خفیه و شایسته و کلمات غم مانده و کلمات غم مانده
 و این بیان تقریر و تقریر نیست بهر جهت شایسته و شایسته و شایسته و شایسته
 آداب نمودن کند تصور کند و خلقت و خلقت و خلقت و خلقت و خلقت و خلقت
 صدایم گفت است خود را نوانم لکها دارم جوابم است **بیت**
 من آنچه شرط بلاغت با تو میگویم تو خواه از سخنم پند گیر خواه ملال
 این تصورات بعد از هر محقق و محقق و محقق و محقق و محقق و محقق
 کسب است خلق نیست بهر جهت بهر جهت بهر جهت بهر جهت بهر جهت بهر جهت
 کار را دست تک می کند و خیرش نیز بهر جهت بهر جهت بهر جهت بهر جهت بهر جهت
 ۲۵۰

سول را تعلیم میکنم هر که میسر شود و خود را تعلیم می کند و خود را تعلیم می کند
 حبس است و تعلیم علی لم قهرم که کند هر چند صدقات بهر چند که خوب بهر چند بهر چند
 باشد و قهر لا محاله بغیر و عداوت پیدا کند هر که زور و زور کند که را بهر چند **شعر**
 بزندان قاضی گرفتار بهر در خانه باغ را پر کرده کشاکش و پاشا و خندان باشد
 بشکله و در حرف بند و قسم نه هر که زور و زور باشد و دستش بهر چند
 بهر چند بهر چند و ایام و بیشتر در این بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند
 ترش بهر چند بهر چند و هر که تذکرت نشیند که عزیز تر می شود بهر چند بهر چند
 با از صبح تا شب حلال کرده نان بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند
 و جمال و تابان بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند
 بنات را نرود از دست او گرفت بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند
 از میسر توان گرفت در قفا بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند بهر چند

بیردن باده رفتار شرم با قدم پوشش عاده بطور حرکت کند در دایره
حرکت محال و لبر با راه مشنه با نه مشنه ان به کار سر و کون بچسبنا به
باجمال و قارستانه نوشتن حرکت کند **پ** آن کسبت کانه فتنش صبر از
هر میبرد گفت که خراسان که از کاسر لغیا میبرد باید وقت راه رفتی
دستار ناله حرکت نه می شود چرخش هم به پیوسته به بسیار کم حرکت
به به چنانید که لازم نیست در حرکت دائم او نخواهد چسبید به لطیف
و سبک در راه رفتن کارش هم از باز است و میخواند به حریف پید
است به چو دفع عالم و لبر با نه راه طوطی در حرکت لازم است در پیش
آب و من نینداده و دماغ پاک کند انشت به دماغ لبر از سر و بسیار
حرکت است بهشت لغرت قلوب میوه و لغت دماغ چشم به به به
در گوشه چشم جمع نشود آب میزد گوشه اسر دماغ خشکیه نشود و از این

وتمال نازک لکچک زمرودت هشته باغ چشم باغ را که پیکر کند قیاس
نفرته بهم ز بسیار ای و خفت شکر و مژده خا سپرد که شمع چشم
مزار خفته جگر از کثرت دل آب چشم هزار یاد آب چشم خفگیه
و بهر مصلحت کثرت کار مضبوط بعد آید وقت سر فرودن و طبع نمودن و تمال
دم و بهر مصلحت کثرت کار مضبوط بعد آید وقت سر فرودن و طبع نمودن و تمال
بهاره میرد گناه و نکرده و خرافات عرض کباب بایر و تمال که معلوم است و در دل
چهره خورده گفت و بهر نفع از این حاصل ای و خفت شکر و مژده خا سپرد که شمع چشم
ایمان نایز در سقره با کشت که خوشتر نشیند از بهر چه بهر چه بهر چه بهر چه بهر چه
و سر سفره حرف زنند و لقمه را که چاک به با سرائش بلکه نه انگشت چهره بخورند
لقمه بزرگ بهر مصلحت کثرت کار مضبوط بعد آید وقت سر فرودن و طبع نمودن و تمال
و از پرده نفس نتواند کشید از بهر نفس بیرون نیاید که کم و درم از لقمه

بجو صد در پیش کفر شک زو بسا قشنگ لغت را بجا ملائذ امار
به بود فغان سخن و قصه ارق بزندان و ق بالا و پائین همدیگر کس فرق کند
بود تر بکلمت یا کور شکم در غره چلق و زاج را کنا بکنا که الله و کفر غنه ای در آن
ساعت نمر قتل و باره پخت کور به ازین است و بعد از آن هم طبع
تغیر کرد سر غره کاسه را بوزنه زن و کوزه را بکاسه زن و کاسه را بکوزه زن
نان بزین زن کاسه را بپاره کند کینه را بیاورد و ده را ببر به بعد از آن
چوب بیاورد و بر شاخ چتر باغ لاهر بکشد تا بچوب بکوبد و دست چتر بخورید
لغت در دهنم می ماند و کور خنده حجاب است اگر میخواند و نیز امر تیه از خنده
مکف میخواند و از کز سنا بمیرد و هر چنان میفرستند و آن جو بخورند
هست باین غنه این **پ** حرمست بعد از آن کسر چشمه سر غره اید
هم در کشید چرا که شکسته بود لغت نان را چنانکه بهشت زن با خود
هور

خور لغت سر لغت الله را بجا نیاورد **پ** شکر لغت لغت افزودن کند
کفر لغت از لغت بیرون کند به تریم اخلاق این است در زن در سر غره لغت
کند این صفت از کس مذموم است چون در ملوک زن نهفته به خطای آنها
شد غذا را به بین احوال به خود به لغت از خون یک نجس تر است لغت غره در آن
و خود در عذاب طلع در زلزله است ای غم غذا را وقت که می کشد و کش
جان خواب شمع خوراک می خورد باغ زهره و بهتر ازین غذا کلمه جو صبح و از خواب
بیدار می شود به از نا ز غلظت قرآن و عار را باطل می کند نه سر را نه
کرده سر کشیده تغیر لباس را با بصورت زده به حرکت که در خند
چون لکب خزان دانه تابان لغت می رود و با یک صبح از خواب برخواست به چشم
سیاه سر سر چشم را گرفته و سیاه می کشد و کف سر غاب رو را بخورند
چرا که دندان را فرو گرفته و بهار و به کفر شک را میبرد و به کفر شک

خواب می طوفان فکاهی طاق جادویش زانو زانو نشسته و خمیازه پای
کفت مظهر کالت خواب فطره غلیان بر کنه سیر شوهر چاره و فقر
صبح روشن او بایست آتش همه را با تهنیت و شکر ستاده و ستفاده
در دهن زار لغت بر آن مهرت و برت میکند بجهت این المیزان را به سیر
و ظاهر انکه جوین شوخاغم تصور کرده و محو را احیا نموده چو غیب کرده و شتر از شتر
جدا گشته و تفرق هم میجوید و در چه در محو را بنویسد و بنویسد باک له خاتم است میگو
جاسر آن محو و محو با آن احوال چو کشته لب را عوض نبات و بر سر صبح
و مشرب چو کشت و کشت بر تو را با آن پاک کند و از شتر تو عترت جبهه انکه
دقیقه جدا می بهاست بهاست و نفیست بهت خفته بهت بهار خود زده و به
محو را تا در کعبه در صله ملک مظهر دفع الکدبها و نیک نزله که به نرف
لازم است از خواب بیدار می شود و بر سر کمر مرده را نشاند محو نه به منزل می
دخا

و خود را آراسته و پیراسته کرده مراجعت کند لکن پیش از بر خورسته با
باز تهنیت به خورسته و سر خوشی نشان زنده و از آن طاق بیرون بر وجه خیال کند چهره
ابصار هم با حق نیست و افکار که گوید و لکن را بخوابد و در بند این نقیصات
این خیال غلط محض نیست خوار شدن را کسر از شکم هار بنا و در به بعضی به سینه از
اسباب ظاهر بسبب این محکم است پس در میان ذکر این اسباب خود حق محبت
بلکه اسباب لغت است باید از خود و رکنه و محو را از خود متاخر کند هر چه
و من خود را لاله موال کند گوید و نه ان بنویسد چو در دایره پاکت بهر دهن
از کلاب و شتر است با حق کالت تا بهت شب حرارت و در زاج مبارک
به هم به با حق و صبح محو می نماید کند و من مبارک بهر بعضی بر شتر لعل بر دهن
چنان محو را متاخر میکند و لکن از محبت بهت با حق زاید می شود و خط این
غلان زن و شش و میکند شوهر از صبح تا شب و در این امر

انهم و بینه در شسته باش خوش است و الا در دوزخ اندر این طرف باخته و انداخته
خوبه نه از او چرا سرش از نه گم هم با عیب شسته باش در از سرشانه اش سیفه
و زناش در او در بند که حکما در دوزخ در دوزخ پیراهن را عوض کند و از سر خوش
در شمشیر خوش در دوزخ در دوزخ در دوزخ در دوزخ در دوزخ در دوزخ در دوزخ
یکم فخر لاله دستار بشوید و صابون صابون بزنند نه هر صابون بود هر که دست را
چرب کند از او و بچرخانند دست را سیاه کند دست نزنه همیشه دست پر
نکته از او و جابر بوسه با شمع اینک که سر غریب کند نگاه بان کند وستان لاله
دکترش است که نکند و زیر کمر با شمع دست ظاهر نیست که کثیف
و چکر با شمع است قند را افزای صبر می بیند پاک می کند از آن
دست بگیرد و از آن دست بخواند **پت** ساقه را با شمع از شمع دست بجام لاله
عارف از همه در ضرب تمام لاله هر که زناخن را ساقه زناخن را عینا فیه کند

بسیار بدست در زناخن باید قرمز با **پت** زعفران پر از دست لولیت بکند
از دوزخ سر انگشتها در دوزخ است سر انگشتها کرد و عینا بکند
بجوزن عزیزان در دوزخ چنگ خضاب دست بسیار بدست خضاب بکند
در کثیفت عینا کبریه کثیف هم می بیند هیچ کس بهتر از فیه دست در
دکترش قرمز بخواند **پت** ساقه ساق چه بالا بخواند شمع خضاب
لیک بشوید رفته رفته را همیشه معطر به الی بر شمشیر همیشه استعمال کند
در اصل در دوزخ بزرگ زیاده می دهد و محبت بالاترین جمیع زینهار
نه مثل عینا شمشیر میان رختهاش کند از او در دوزخ صراع عینا و
بمعطر و بزرگترین در دوزخ است کلاب بل عطر است همیشه لباس بکند
بپوشد عینا چکر و کثیفه مرکز بظرمو باید دایم خورا مثل طاعت است
در آتش لاله روز یکم تر به به بکند خورا عوض کند بقیه مرکز لای

دکوزه بجای نرسد جواب ندهد لکن جواب بهم هزار تنه برود از خبر میگوید
ز ناله میگوید خوب باشم میگویم به هم خبرم خبر مرا جفا کرده تو مرا توانی خوب کرد
هزار حرف بقال میزند و پاره لاله خوردن خود ششمان میگوید
پیش خود خیال میکند در این چه خبر بود منم رفتم خوب کنم بدتر خودم
اصلاح احوال خانم کنم فلان کار خودم به توبه و استغفار معذرت میگوید و رفت
تغییر خانم را میکند و خانم بد کردم غلط کردم بفرمودم منم ترس گفتم تو بفرمودی
بعد از آن لابد میگوید بفرمودی دروغ گوئی از سرش آن است و با هم
است بشنود و ظاهر و باطن هر دو یکسان با هم بیایم چون آینه در مقابلیم
است کس را به از عیب قرار چون آینه رو بر رویه طرفین را از هم ملا
باش آنچه ضایع این است و آن طالب باشد و آنچه ضایع است این رضا باشد
هر دو در محبت همداشته صبح و شب را بخوابد بگذرانند و دنیا اعتبار ندارد

فرو کشیدم با هم شش روز نرسد نه لکن در ساعده را بخوابد بگذرانند
این در چشم فرخنده سرشش با آن در چشم کف این را طالب باشد و چشم
در سر بر از دست در قصد جان هم باشند همه اینها از ناسازگاری
و احمق و بد اخلاق زن بر خواسته میگوید طرف مقابل است و باید مثل این باشد
محبت محو را بسوزد و بکشد و چنان محو را بشیر کند و عطر آرام از کف میزند
بت صد کلمه به نظر میخواند خیره خوبان درین حالت معصیت میکنند
بهیست تا از جانب معشوق بار کشتن کوشش عاشق ببار ببارد
محبت امر است عارض بانگ عارض میگوید و بجز تو توانم زای
میکرد اینک میگوید محبت و نام محبت محبت ثابت قدم دروغ
میکویند **ف**رو ز من بر سر فرسوده کار بایه نوع حرکت و حرکت بطلب
حرکت نشد با محبت است چنین است میگویند بهیچان بفرمایند

تا کلام محبت ز این نشانه بیدار حرکت کند در این محبت با تمام عیوب است را بشوید
تا محبت سار عیوب است بعد از آنکه محبت از میان رفت هرگز عفو کند **بیت**
مرجان دلم را در این مرغ خوشتر ز بار و برخواست مشک نشیند غرض در
خاطر و تندیب اخلاق بیکوشید و فریب خوشتر که کمال حسن جمال خود
در بعد از آن از پیشانی غرور خود بکشید و خود را فرو خرد و چرا چنین نکردم و عفو
بتو کن ز من **بیت** پیش از آن که فامست چو کان گشته ای چون سرو قد کوه
زن شب در بنا خوابی با این باریعظم ابواب است همه منتهات هم که در آن
شب است شرب الی سر کون در حیات خدا خلق که است که آنهم مثل روزگار
بخت **بیت** روز در کرب هر که در میخواند روز هر چه این آینه در دست ظلام
لنه اند از زمان وقت مرصع فروغ است شب که در کماله افق چشمه اند
شب بپاش مشک پیچ کار نشو و کس مرگ در هر چه است خود را در آن میدان
نکنز

مشغول باش خط عظیم کرده اند زنده بایع محبت را و فریب زنجیر خوابید نشسته
و البته این امر قطع از آن سپرد زنده بر خط منور و چون سخت بخت به مهر افروخته
و چنین عالم شریک است و با نماند که زنده در از تو هر بخوابد هیچ خالها و دلالها هم
رو بود و زنده زانو نشسته اند دست ز بر رخ زده آنها روزی که بکشید افروخته در آن
بخورند و میرم بکس در محترم بسیار بخت بسیار روز است شمعها قهقهه بخورند
میخیزد قهقهه بخورند فغانه پدربا که شکر لغت نان قحط بود باین خانه آن چای
خواب میکند و محبت را و لای میافد و لای میافد و هر که زنده بخوابد قطع الیه
زاع گفت که در خوابیدن تو صبر کن جهان است از این شب شریک است
و این غلط حضرت است که در محبت ایام و مجنون بکشید بجا خوابیدن لایه مرافق او را
حکما و اطباء و غیره بچین و نکته این حق محبت را میرد و بسبب عداوت میخیزد و کتاب
حکما نوشته اند که از طبعی در ال کرده و شغری که عشق میخیزد است از همه امور است دنیا

کشیده و از معیشت او محنت نماند و پیش آن کشته هر چه بکند اصلاح پذیرست بجز زیاده است
گفت با هم یک رختخواب بخوابند و نفس نفس بخورند شوق را که بماند و در صحبت و گفتگو
و سبب لغزش از هم بشود بجز نفس نماند و به هم بر لغزش میگرد و در آن طبع آن را
خداوند بیک پنج خلق لغزش است و هم در آن واحد بخوابند هر یک آن بیدار شوند و در
یک رختخواب باشند و در آن یک با هم یک باشند و صحبت و نعم با هم نریزند باشند یا نریزند
خوابش نماند شود خوابش میگیرد و بی ارادت بان پیرا لاله بکشد و سرش
و یک رختخواب و نفس نماند و غشش میگیرد و زخمی بر آید و سرش نماند
از صفت مختلف که بجا خوابید بسبب لغزش و لغزش که زن زینت از آن
که بر دوش و شغل قابل مشورت و مجرب و مطلوب نیست و زود و صرا و در و در
بشود هر چه بماند و همیشه میخواند و مطیع امر و نه او بلکه نگو و زخمی بماند خواه
بخواند و خواه بخوابد چشم او بیاورد و به هر دو یک رختخواب بخوابند بلکه

محو و از در خانم بگرداند و دست بکشد از سر نه و از رختخواب خانه ببرد و بکشد و لایق
و اگر دوست و پدر خانم را بفکر کند تا جمع بخوابد و بگوید که خانم بگوید و الا
کار به این نقیصه است و طلب محبت است و عبارت از سر نه و لایق است
نظر باین میخواند و در مقام مشورت با این آری که نامه را به برادران بکشد و بگوید
بصرف کسر نه و در یک خنجر لب را بخوابد هر چه میگوید با یکدیگر خنجر لب
که کم این محبت را برادران باید بکشد و از کف از نوحه محو را از یکدیگر بکشد
مضامین میگرداند و بعد از آنکه نفس را خواب میبرد و متوجه به هم چه فرق بود و در بار
به هم چون مطلوب است و لازم است میرسد و خواب و از عالم بخت نه پس از
موافق قاعده این است و رختخواب را که بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
کرده و بگوید از زیر جامه پنهان زیر جامه نرم نازک بسیار لطیف پاکیزه باشد
بهتر از این است و لکن شتر پنهان میبرد و بگوید است البته بگوید از زیر جامه

نازک پند و شیراز نم و نازک العیف پند ارغاق پند و مهر است که لا بر پند
 ارغاق نم سنگ با در حبس و خنجر نم که از حبس خود انبان مد قطب قرار نم
 بر چه بخار است بحب که در لعل و نون چیز نایک که مثل سوز است همراه
 زیرا که نشر افشانه و نیکو زیاده که بر سر نم که اول لیس و دراز نم که اول است
 لغت نمودن صحت و لعل چون دم آب در لعل متوجه به نازک نم که در
 دوست و پند پند لعل که خور می طرکه و پاکیزه به درخت آب **ح** است نم که
 چنین تر حال که بگویم که با در چه کار بایکو در درخت آب مثل سنگ که طوفانی
 و سنگین باشد مثل سنگ روح و حرکت با و در نازک روح و اراده و صحبت خودی
 که مظهر این باشد به است نم که از او یا چرا است نم که در نازک و در نازک
 نیست هر که در خفت و در خفت روز و که بخان خفت و در نازک نم که
 و شک طرب امیر زهرت امیر زنده و به باز و مدبه و لعل و نازک لعل

شعر همه حدیث زباز و دوسه بیهکنت همه حکایت شرفش را بیکرد
خجالت دهرم تو رخسواب من مربوط است باید بکمال پیش هر حرکت کرد و شون
خانم و وزیر کار انکار باید که دست پیش خود تصور کند شون من نیست اینطور حرکت کنند
پس خانم شون تا چه چیز است بجا کرد در شوهر کرد در نوع میکند در مقام محبت
باشم و شیرین اما در کار بی بی خواندن و حیای به باشم بقیه رخسواب چنان بی از چای
و در غیر و غیر لطیف و حرکات خوش چیز فرود کند دست کند و حالت
شب و حرف شب را البته از روز بر هم گویند و چنان باشد که کاش بیکر از آن
نیکو روز بشنید تعریف شب را بکنده در شب چه کلام و چه لغت چنانچه رسم است
از زبان است که هر کردن می بیند که هر شکم و بغیر من جنبیم از نیمه بآن جمله
می رسد و شب شوهر ده دفعه با فغان که هست نه از برای بخوریدن با فغان
رخسواب بقیه رخسواب بخانم است خود در ارم نباید بگوید در شب چه لغت و چه

کرد که گفته کرده خوشتر میماند و چه گفته چون جان شیرین بکشد بر گرفته
 لکه آج میبختد باز نمونم ز سر گفت **پت** یک شهر و در آن خوشتر شد شکرم
 کرم چه عود بر آتش نماند غم نخورم در آن رخسار جاکایت بفرخا پنداید
 بعد از مقاربت شد محسوس است و بدست به از ازال است و جماعش ضایع
 میکند و باز در صحبت بسیار بلایت حرف بزنند چراغ هم دفا نه با هم بهتر است
 کشیک چو نعل در جاسخ و دال در مقام پیر سر هم محرم است **پت** میان دو
 این پیر میبختد لکه جاب شمع آتش بر دم نمیکند از باز سر ملالت دارد چو نعل
 کالت بهم میرسد ز رخسار محفل میماند کله لکه از خواب بیدار نمیدارد
 میبختد با یکدیگر خانم عود خرا که میزنیم با صیغه بعلمم به با هم
 باز کنیم بر کردیم که چو راه ابرو رفت بایه خانم عقد سر و حبس هم نمیدارد
 و معوق رد حال نمیکند از خواب بیدار نه چنانچه در ادراک گفته نشسته
 قبر

قبل از بیدار میبرد و در منزل ببرد و بکشد و بکشد با هم را بکشد و بکشد
 و امله ادا شود و صورت خود را صفای که شریف شریف بیاورد و عود مطلوب
 طرفین مقاربت است و این امر محرم است غیر منزه نیست و بکشد و بکشد
 این امر است عود را بکشد و امله میبرد و بکشد و بکشد و امله میبرد
 که کار را تمام میبختد لکه عود در یکشنبه از رخسار بپاید لکه عود را بکشد
 مبدل بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 محبت از عود میبرد و خاصیت نه امله و بعد از وقوع این امر لکه سر و کله
 محبت که محبت میبختد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 و صدقه محبت چون کار خواب بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 نقص بانی نیست یقین بکشد بانی نیست لکه عود عالم نشود
 غالب نمیکند و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

غصه و اندوه و خنده لهم با دست بر سر خود میزدند **چیت** نشان خود میزدند
 در باب ه دایم در صنف کوه بنام تعلیم این بحث را بجهت آن واسطه دارم
 و بجهت آنکه کتابی خالی نباشد و اوراق سفید نه از این کلام و اغراض این کلام باشد
 چه فخر و تشریف ذکر میکنم و اغلب نکات در آن چاپ **نور** خوشتر آن باشد و
 دلبران گفته اند که در حقیقت قهر آن چنانچه در احوال است ملاک است و زن باید در
 سه مرتبه بخدا بر سر عرض کند که اگر میدهند به این اقدام کند و در احوال است که اگر
 با آن شتر بخوبی مقاربت کند زن اینقدر تامل کند که همه بخواب رود تا آن
 بیدار شدن آن مرد ملاک باشد و زن لعنت میفرستد ملاک است که زن در زمان استقامت
 شتر و در احوال خانه و زن بخوابد که اگر از سر و اندک و ناز را طهر به آن نازد
 و خوشتر مرد در اینجهت تا کینه بجهت ملاک حال خوشتر است عمد ملاک احوال
 شریک و در این موقوف بر وقت معین نیست مگر بر وقت که خوشتر است

بیت اگر بگویم اعضا بال شاست این عیبت نیست در زمان همین حال
 بهم رسید و باره بر سر میزدند بسیار طهر و در وقت که به مغز و صغیر و
 انور باید تریب مال تا به باره به رخ محمد زنده بود و زن که از سر کبر و زن را لازم است
 و بعضی از آنها را با دشتی میزدند که جانیها میکنند فوراً اقدام کند و دفع الوقت کند
 و خانم نشتر هر جا به وقت حاج کار بوقت معین بسیار طهر و در وقت که
 در نیست و در چنین حال که اگر بکنم این چه جاست و چه وقت است قاجان
 صبر کن برویم اطلاق دایه یا کینه سیر زده جاندا و شمال صبر کند در راه بنده
 رفت در یادوم درین میان هم در تنبیه خوشتر بود و با هر یکی بعد از آنکه میفرستد
 حاضر و بر سر کار که نه خدا به هر حرکت صبر را فرستد و این محمد پخته
 هزار ساله را زنده کند آنوقت معلوم است که از میان چه خبر و جماع لغت
 با خوشتر است چرا که این است که گفت فوراً اقدام کن بر طهر و در وقت که

بسته و بگفته زن بشود و تنه و خوش و بشکوه بخورده مانع نشود و محبت را فدا کند
من توان بستم **ب** گفتیم در بحالت را بنظر بندم گفتا شب روست این از راه کوه
بهم چه با هم میان عاشق و معشوق نه سکندر نه ان است نه عایر محبت خود کار میکند
باید کار کرد محبت صبر است صبر چیزی است بیگانه او را در راه میان او و
پیدا کند و کلمه میان خوش و کسیر اقرارند هر یک بخیر خوشتر و خوشتر از کسیر
دارد بر حال از آن که کار بر پیغام سلام و دو کلمه بشود هرگز اصلاح پذیر نیست
میان کسیر جنب چنان اثر است سخن چنان بخت است هرگز کسیر است
ببیند کار با این جاکسید که در کلمه بهیچ و یا کمتر بهیچ علم پیغام بیا و بفرست
نویس و تر و جاسر خود او نوع زن و در هر یک غلط است و در کلمه بهیچ است
لکه و کسیر باز بهیچ عمر عزیز ضایع خواهد بود و از هم دست بگشاید بهتر است
و از آنکه اگر حرف محبتش بود از کسیر تعریف با هیچ کس که خانم دریا

آقا تعریف ترا میکرد با از عشق تو بهر قدر است خوشش نیاید و این نامه است
در دو دفعه در دو روز میگوید خانم را در پیش خودم و در هر یک یکبار بهیچ و فدا
میکردن و بوجب مدد است و بوزن بیگانه و خانه ز را حراش میکند و با کسیر
و دشمن میکند و کلام از دشمن قصه هم بگفته و تر و کسیر و کسیر و کسیر
نویس با **ب** سبحان و دو کلمه ناکفته باز از نطق تقریر زبان است
یا از سخن از خانه تقریر بعد از این همه است لب کلام و فدا صبر خشم اینها
و زن و در هر یک یکبار بهیچ است که آنست و زن بزرگ و دشمن است و کسیر
مهر و فقر و عاجز و بیوزن است و حیات و دشمن است و خانم است که کسیر و کسیر
با و نه هرگز کسیر میگوید و این تر و کسیر است بلکه نه و در هر یک نان میخورد
میکند مثل فخر و طایف و در هر یک است اینهم یک فقره با و در هر یک یکبار
خانم را میگوید این معنی آنکه متوجه که کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر

خدمت بر آید خواهانم زنت با آن خواجه مقصد افغان کند با تفسیر کین است
 چنانچه نواب الکافان میرزا درین باب شرحی می کند **شعر** تا صبح یک پال چای
 بشم کنز عزالله هر گشت نوکریم در زنده در حق خانم ازین نظم و جود کلام عزیز
 تا چند گویم صر خفته عمر و خانم این عالم کبر است یکم زینت در حبس
 در غایت پادشاه و صاحب خانه موافق قاعدیه است و از خفوق
 معشوقیت کند و جهان حالت حرمت با تو با آن لکجه نیز امکان است **لکجه**
 از دهنم پادشاه بر درون برده از خود تعلیف خور بهتر میداند قسم کبر است و
 معشوقیت است و بخود معشوقه با آن مجرب بود رفتار کردن بالوالد و زبانی
 این بهترین عوالم است و آنچه نوشته بود را بخور منصف است و خور این
 اخلاق متصف کند لامحاله قدر کتب کند که از عده همه بر نیاید
 بنویسم باین رفیق با آن منور رفاقت این است و در هر کار مرا مراد
 دانم

و ماست غفر و آرام بنام محمد را بی نیاز کند خانه و بارش و محمد محتاج بر پادشاه
 پیدا کردن شود در امر رختخواب جانانه بنام در آه این کلام در دانه در حرکت کرد
 در خدمت کنیز بنام **روز** ما هر لمانه و لانه رسیده و با بود و طرب بطرب **قصه**
 رقص با آن بخواند زنده بگوید بگوید و بگوید **بجز** خوشتر عشقش بگوید و سر از غزلان
 رقص و بکشد به آن که چنان تنگ رفته در آغوش و نه زبانت پیر
 غرض این است که راسته با آن چند صاحب عمر خور را به بطالت و جلاله را بگوید
 و کالت کند زنده غم بگوید بخود و نماند خوشتر را غنیمت بداند و بر سر و میوه
 و خانه زن و خدمت و هر چیز با آن در امانت عمر خود را تمام کند و نه عمر است
 میاید و نه قصار الکافین است که شمر نه میوه و غصه با آن که با آن بگوید و غصه
 زنده و بخورام که دلش با آن بخورام نه دنیا تا بر غصه و در امانت نیست و نه
 و کبر را به پیر زنها باید و کالت است و ام بصیرت و ام المعین بن آن است

در که شمره خزه چون شکر دم در تب و از مهر و ملازمتی خانه و خرمی

با سحر خیزان که شش در چه دم نه بگفت و از از لعل و خشم چو گویند خزان و خرمی

تا بخت جیح و دلا بخت با بخت از کسب و بخت

تا دم شب نکرده ام با کس و کس در بدم تا هر که بر سر خزان با بخت و خرمی

برایت ناز و بر لب با بخت و کس و بخت

چون که بخت جیح و دلا با بخت از کسب و بخت

از یاد کس و بخت کافه بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

در قیاس و بخت خزان و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

از کس و بخت بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

بخت

تا بخت جیح و دلا بخت با بخت از کسب و بخت

در لعل و خرمی با بخت کس و بخت بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

از بخت جیح و دلا بخت کس و بخت از بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

تا بخت جیح و دلا بخت کس و بخت از بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

در بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

تا بخت جیح و دلا بخت با بخت از کسب و بخت

از بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

در بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

از بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

بخت کس و بخت کس و بخت کس و بخت مهر و خزان و خرمی

تا بخت جرخ در آید پست پادشاه از کس نکوست

عفو منم کنه با نفیرم ارادت منم در دیرم از طبع کوش ز سر زین سلطان کادر ابرم
در مکت کمال شایم در کسور پست ابرم از درش نشین در پست خورشید نه در پست
در چشم خورشید از فقر چون است عدت دگریم هر چه چشم خود پستان در دید که در چشم
بیم که از این است درست میل خودم سکه بخت حق در حق فارغ نه از جمع
نه طالب کمال ایم آنکه ز عالم دوزیرم من تا نعم دیر به جو دست کس نشنم
با تر جوی زبر که دنیا خیر است از حیرم چشم از همه عالم ابرو با ز کس نشنم
رو به صفای خیر از نه کلام بها چه نه کلام مردم از محبت از نه مردم از محبت جلال کلام
در خدایت که کس نشنم بر کوش که از نفیرم این است بوق غلام زان قوه کس نشنم
مرد در کس که کس نشنم زین کس نه بها در پست تا

تا بخت جرخ در آید پست پادشاه از کس نکوست

تا آدم

تا آدم شب بخوابد که پادشاه کس نکوست تا هر که به سر فراف پادشاه بخوابد نازد



چون است نماند به سر راه پادشاه پادشاه را به
چون کس جرخ در آید پست پادشاه از کس نکوست

کجاست که از این زده بان
 موسیقی فریاد سازند
 خاکستر آن دورا با یک چشم
 زنده اند در این عالم
 در هر روز پیروزان
 معجزه آفرین

بگویند که از آن که زنده اند
 در این عالم
 در هر روز پیروزان
 معجزه آفرین

در این عالم
 در هر روز پیروزان
 معجزه آفرین

در این عالم
 در هر روز پیروزان
 معجزه آفرین

میزان اسم بر دوشم دوازدهمین
 در این عالم
 در هر روز پیروزان
 معجزه آفرین

مجلس
تاريخه و وقتها
و مکان آن

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

طریقہ غوثیہ دارالاحیاء
دارالعلوم دارالاحیاء
عم
دربار دارالاحیاء
لکھنؤ دارالاحیاء
بیت محمد رسول
میرزا غوث

۲۹۳۳